РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.
„СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Всі листи, моні-ордери і чеки треба висилати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союза -- "SVOBODA" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXV. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ., четвер 22-го падолиста 1917. Ч. 138. VOL. XXV. JERSEY CITY, N. J., Thursday, November 22, 1917. No. 138.

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСКА ОПУСКАЮТЬ БОЄВИЙ ФРОНТ.

Голод грозить не лише Петроградови і Москві, але й російській армії.

Ходить чутка, що Николай Николаєвич при помочи козаків хоче відновити монархію.

Анґлія жадає від Злучених Держав більше війска і кораблів.

Домашна війна в Росії.

360.000 УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСКА ОПУСТИЛО БОЄВИЙ ФРОНТ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

ПЕТРОҐРАД, 20. падолиста (телеґрама спізнена). — **Головний військовий командант київського округа і тимчасовий ґубернатор, разом зі своїми штабами опустили свої становища. На їх місце іменовано українських комісарів і сї потвердили независимість України.**

360.000 УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСКА ВІДКЛИКАНО З БОЄВОГО ФРОНТУ.

Після гадки тутешних військових знавців се означає поважне ослаблене армії і можливість отвореня боєвого фронту неприятелеви.

ЗМАГАНЯ РОСІЇ ДО МИРА.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Російське правительство є готове заключити окремий мир.

ЛОНДОН, 20. падолиста. — Нині надійшли тут вісти, **що російське правительство вже урядово відтягнуло ся від війни, або має намір се в як найкоротшім часї зробити.**

Телеґрама зі Стокгольму доносить, що „Афтон Тідніңґен" оголосила на підставі достовірних дипльоматичних жерел вістку, **що Росія вже небаром покине зовсім війну.**

Після телеґрами з Копенгаґен до Ексчендж Тел. Компані берлінський кореспондент доносить, **ЩО НОВЕ РОСІЙСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО УРЯДОВО ЗАЯВИЛО, ЩО ВОНО ВИСТУПИЛО З РЯДУ ВОЮЮЧИХ І Є ГОТОВЕ ЗАКЛЮЧИТИ ОКРЕМИЙ МИР.**

Німеччина не хоче вести переговорів з большевиками, хиба з установчими зборами.

ПЕТРОҐРАД, 18. падолиста. — **У відповідь на зроблене предложене Німеччина відмовила ся вести переговори в справі мира з правительством роб. і салд. депутатів.** — Сю вістку подали тутешні часописи, оголошуючи її на підставі інформацій, походячих з достовірного жерела.

Вістка подає, **що німецький цісар у своїй відповіди заявив, що може вести переговори лише з правним наслідником царського правительства або з установчими зборами.**

Конґрес чекає до 23. падолиста на відповідь воюючих держав.

„Воля Народна" доносить, що після одержаної нею інофрмації **правительство робітників і салдатів на случай, коли би воно до 23. падолиста одержало від воюючих держав відмовну відповідь, застерігає собі право заключити мир на свою власну руку. Коли би після того війна тривала ще дальше, Росія займе зовсім невтральне становище.**

Німецькі соціялісти взивають правительство, щоби взяло сейчас під дискусію мирове предложене большевиків.

ЛОНДОН, 16. падолиста. — **Ґрупа независимих соціялістичних послів в німецькім парляменті поставила до президента парляменту жадане, щоби він сейчас скликав засїдане парляменту в цїли переведеня дискусії над мировим предложенем Николая Ленїна, провідника російських большевиків.**

Независимі соціялісти поставили також домагане, щоби парлямент взяв під розвагу полагоджене справи щодо Курляндії, Литви і Польщі.

Німецька соціялістична більшість видала відозву, взиваючи до поширеня як найбільшої діяльности, скликуваня віч і проголошуваня солїдарности з російськими товаришами, **жадаючи безпроволочного завішеня оружа і скорого мира.**

Се бажане має бути висловлене на вічах в окремій резолюції, яка має бути уложена згідно з резолюцією, принятою на конвенції соціялістичної партії у Вірцбурґу, щоби в сей спосіб зробити демонстрацію в справі мира без здобутків і відшкодовань.

Німецькі соціялісти домагають ся переговорів з большевиками.

КОПЕНГАҐЕН, 20. падолиста. — **Філїп Шайдеман і Фрідріх Еберт, провідники німецьких соціялістів, промовляли вчера на великих вічах в містах Дрезден і Ельберфельд, взиваючи німецьке і австрійське правительство, аби вони покинули свої теперішні заборчі пляни під позором протекторату над Польщею, Литвою і над Балтійським краєм та щоби приймили мирове предложеню російських большевиків.**

Шайдеман сказав, що Німеччина була би загрожена і пропоноване загальне розоружене і постійний мир були би в небезпеці, коли би Росія була приневолена під напором Німеччини стати мілїтарною державою. Дальше виявив він велике вдоволенє з приводу рішучого виступу проти наміру проголошеня австрійського цісаря королем Польщі і проти прибраня німецьким цісарем плаща князя Курляндії і Литви.

Еберт, подібно як Шайдеман, предложив резолюції, в яких виявлено солїдарність з російськими большевиками, і заявив, що німецькі робітники мусять сповнити свій обовязок і присилувати правительство, щоби воно дало притакуючу відповідь на предложеня большевиків.

Большевики вислали поздоровлене для німецьких соціялістів.

СТОКГОЛЬМ, 19. падолиста. — Петроґрадські большевики вислали недавно „братерське поздоровлене" до німецької соціялїстичної більшости і меньшости.

Дотичне письмо, яке було переслане через „заграничну репрезентацію" большевиків, містить натяки про капіталістів і зрадників справи пролетаріяту, дальше заявляє, що після програми большевиків мир має бути без здобутків і відшкодовань, і взиває пролетаріят положити конець війні.

В письмі містить ся дальше отся заява:

„Загранична репрезентація большевиків одержала від французьких, австрійських і німецьких соціялістичних партій запевнене, що російський пролетаріят може числити на сильну підмогу з їх сторони".

БОЛЬШЕВИКИ ВІДНЕСЛИ ЗАГАЛЬНУ ПОБІДУ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Николай Ленїн одержав необмежену власть.

ПЕТРОҐРАД, 18. падолиста. — **Під кождим зглядом і у всїх справах Николай Ленїн став диктатором Росії.**

Останного вечера майже половина членів кабінету большевиків зрезиґнувала, а нині вечером центральний екзекутивний комітет ради, всего при 5 голосах проти, **признав Ленїнови найвисшу законодатну власть зовсім независимо від управляючої ради.**

Центральний екзекутивний комітет складаєть ся зі 100 членів; 40 з них розїхало ся по ріжних сторонах Росії. Прочі 60 вели нині пополудни дискусію над послїдними подіями, коли один з них підніс справу проголошуваня законів без повновласти і потвердженя їх центральним екзекутивним комітетом. На сей закид заявив Лев Троцький, що Ленїн має з причини критичного положеня революції так богато важних справ до полагоджуваня, і то таких, котрі мусять бути сейчас переведені, що було би для нього впрост неможливим що години з кождою справою являти ся перед комітетом і предкладати її до затвердженя.

Після сего поясненя Троцький предложив резолюцію, на підставі котрої товариш Ленїн має одержати повновласть видавати розпорядженя і установляти закони, яких вимагає конечність, без предкладаня їх центральному екзекутивному комітетови. Сю повновласть ухвалено великою більшостию голосів.

Ухвалено сконфіскувати всї друкарнї на річ демократії.

ПЕТРОҐРАД, 18. падолиста. — **Центральний екзекутивний комітет ухвалив резолюцію, щоби сконфіскувати всї друкарнї, аби уможливити демократії контролю преси в користь народних мас.**

Проти сеї резолюції виступив Люрін, шеф законодатного бюра большевиків, заявляючи, що така метода є гідна царського режиму. **На се відповів Троцький, що підчас домашної війни насильні зарядженя є конечні для забезпеченя прав демократії.** Ленїн промовляв також за конфіскатою, а що він має незвичайний вплив на робітників і жовнїрів, тому опозицію без трудности переможено.

Ленїн видав приказ арештувати директора державного банку.

Ленїн заявив, що видав приказ арештувати директора банку за те, що він не хотів виплатити гроший новому правительству.

Арештоване чорносотенця Пурішкевича.

ПЕТРОҐРАД, 20. падолиста. — **Нині арештовано Володимира Пурішкевича, бувшого члена думи і провідника „чорної сотнї" безпосередно перед уступленем з престола царя Николая, під закидом, що він стояв на чолї монархічного заговору.**

Разом з ним перебував в готели, в котрім він жив, під прибраним іменем князь Юсупов, звісний підчас афери замордованя монаха Распутіна.

В Петроґраді спокійно.

СТОКГОЛЬМ, 20. падолиста. — Американський посол, Айра Нелсон Моріс, доносить на підставі достовірних вістий, що в Петроґраді до пятниці вечером панував спокій. Для охорони посольств призначено полїцію.

Полїтична ситуація, загально говорячи, є всюди для большевиків корисна.

В Москві 4.000 убитих.

Телеґрама з Москви доносить:

„Битва тривала в місті від 7-го до 15-го і покінчила ся цїлковитою побідою большевиків. Жертви в людях виносять кілька тисячів убитих і ранених. Шкоди в будинках тяжкі, причім найбільшу шкоду потерпіли палати, розкинені по місті. Боротьба устала, а була вона дуже кровава. **Число убитих обчисляють на 4.000.**

„Тепер панує спокій і взірцевий порядок".

В Києві привернено лад.

Телеґрама з Одеси, доносячи про положене в Києві, звучить:

„Тепер є зовсїм спокійно після ряду поважних заворушень".

Ґен. Брусілов постріляний в ногу підчас заворушень в Москві.

ЛОНДОН, 20. падолиста. — **Ґен. Алексїй Брусілов, бувший головний командант російських військ, зістав ранений в ногу відломком ґранату,** який впав на дім підчас останних заворушень у Москві.

Телеґрама, яка доносить про його зранене, датована у Москві в суботу.

ГОЛОДОВЕ МАРЕВО В РОСІЇ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Не лише Петроґрадови і Москві, але також армії грозить голод.

ЛОНДОН, 19. падолиста. — **Справа поживи в Росії стала нараз більше пекуча ніж справа революції або протиреволюції і то не лише в Петроґраді і Москві, але також і на боєвім фронтї.**

Про се доносить ряд телеґрам, які наспіли до Лондону з Петроґраду, Москви і Одеси.

Марево голоду задало, здаєть ся, сильнійший удар ніж се могла зробити сила армії.

В многих містах большевики і буржуазія, противники війни і військові кадети, прихильники Керенського і приятелї Ленїна злучили ся разом до боротьби проти спільного ворога — голоду, щоби спільними силами відвернути нещасте, яке супроти здизорґанізованого стану зелїзниць, здаєть ся, є неминуче.

3-мілїоновій російській армії грозить голод. — Всего на три тижні поживи.

ЛОНДОН, 19. падолиста. — З початку теперішної революції большевиків в Росії була надія, що ворохобня большевиків викличе сильну акцію зі сторони правительства і тїсну злуку всїх демократичних і буржуазійних елементів для здавленя Ленїна.

І се, що зразу вважали благословенством, тесаме тепер грозить найстрашнїйшою траґедією в історії сьвіта.

Найбільше приходить ся терпіти 3-мілїоновій російській армії, яка стоїть під оружем, а якій тепер грозить дійсна голодова смерть.

Один російський жовнїр, який нині прибув до Петроґраду, заявив, що армія на боєвім фронтї має всего на три тижні поживи.

Цїлий стан зелїзниць є нині спаралїжований. Заходить небезпека, що цїла армія розлетить ся через голод.

(Пордовжене на стор. 3-тій).

Жадають помочи від Злучаних Держав.

Анґлія жадає більше війска і більше кораблїв.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

ЛОНДОН, 20. падолиста. — **Пекучу потребу помочи Злучених Держав для аліянтів виявив перед американською военною комісією, яка прибула до Анґлії, президент кабінету, Ллойд Джордж.**

У своїй промові президент кабінету заявив:

„Упадок Росії і невдача Італії зробили тепер більше пекучою ніж колинебудь передтим потребу, щоби Злучені Держави вислали можливо як найбільше війска через [illegible] океан, і [illegible] як найчаснїйше".

Таку заяву зложив нині президент кабінету на конференції американських делеґатів і членів анґлійського военного кабінету, яка розпочала ся нині в палаті премієра при улиці Давнінґ.

Подробиці нарад позістають покищо в тайні, але про ціль нарад можна заключати на підставі співучасти в них представників армії, маринарки, контролї поживи, будови кораблїв і военного промислу.

Полковник Ед. М. Гавс, голова американської комісії, не був присутний; його заступав його секретар, Ґордон Очінклос.

—o—

Німцї і Австрійцї забирають свої війска з російського фронту.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

КОПЕНГАҐЕН, 20. падолиста. — **Донесеня з ріжних німецьких жерел позволяють здогадувати ся, що німецьке правительство, користаючи з положеня в Росії, забирає свої війска з російського фронту.**

Здаєть ся, що лише частина тих війск йде до Італії, де боєвий фронт є надто вузкий, щоби можна було нагромадити велику масу війска. Тому треба надіяти ся, що Гінденбурґ готовить новий удар в якімсь иншім місци боевого фронту.

Як доносять, часть війск переносять Німцї на західний фронт, але се не було би нїщо надзвичайне, бо тактика анґлїйського команданта, ґен. Гейґа, приневолює Німців часто доповнювати ряди тяжкими втратами вичерпаних дивізій.

З дискусій німецьких часописий можна надіяти ся, що німецькі союзники лаґодять ся до наступу на фронтї коло Солуня. Натомісць ніколи не згадують вони про намір знищеня румунського фронту, щоби положити конець сїй державі.

Коли би показало ся, що італійський оріх є за твердий з причини сильного скріпленя італійської армії війсками союзників, тодї Австрійцї і Німцї можуть дуже легко перемінити на італійськім фронтї офензиву на сильну оборону, і старали ся на иншім фронтї завдати рішаючий удар, уживаючи свої великі військові резерви.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПП. ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ЧАС. „СВОБОДА".

Сим повідомляєть ся ПП. Передплатників, що повідомлень про скінчене передплати Адміністрація „Свободи" не висилає. Длятого просимо, щоб кождий передплатник звертав пильну увагу на дату скінченя реченця його передплати, яка находить ся при кождій адресї, наклеєній на часописи. Примірom: 14|18 належить розуміти, що передплата часописи кінчить ся 14-го січня 1918 року. Колиж передплатник до 10 днів по скінченю передплати не відновить її, то дальша висилка часописи буде йому здержана. Сподіваємось, що ПП. Передплатники приноровлять ся до сеї постанови, та будуть завчасу спішитись з відновленем передплати.

Адміністрація „Свободи".

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
to United States:	в Злучених Державах:
$2.50 per year	на рік $2.50
$1.25 per 6 months	на пів року $1.25
$1.00 per 4 months	на 4 місяці $1.00
to Jersey City and to foreign countries:	В місті Jersey City і за границю:
$3.25 per year	на рік $3.25
$1.00 per 3 months	на пів року $1.75
$1.75 per 6 months	на 3 місяці $1.00
Single copy 3 cents.	Поодиноке число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.

Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всі моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".
При висиланю замовлення належить долучити моні-ордер або чек.

Число телефону 498 Montgomery.

З біжучої хвилі.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

До Злучених Держав наспіла сими днями ось-така вістка:

Петроград, 2. жовтня (почтою). — Американський посол в Росії, Давід Р. Френсіс, який був першим між дипломатами, що піддав гадку свому правительству признати тимчасове російське правительство після революції, мішав ся дуже, коли до нього приходили якінебудь делеґації з ріжних частий Росії.

Українці, які недавно проголосили себе независимими — і тим спричинили крізу міністерства — прислали до Френсіса делеґацію, просячи, аби Злучені Держави узнали Україну яко независиму державу.

„Ви вірите в самопорядковане дрібних національностий, чи не так?" спитали Українці.

„Розумієть ся", відповів амбасадор. „Я вірю, але до певного степеня".

„Що ви розумієте під „певним степенем?" — спитала делеґація.

„Як давно віднято у вас свободу?" — спитав Френсіс.

„В 1760 році", сказали Українці.

„Не можу нічого зробити для вас, панове", сказав Френсіс. „Як ми признаємо вашу незалежність з 1760 року, то ми мусіліб завернути Злучені Держави назад до індіянських часів. Ми відібрали Індіянам незалежність десь коло 1776 р. і їх права на самоозначене є 16 літ пізнійші ніж ваші".

Читаючи повисше наведену вістку, годі припускати, щоби американський посол, представник свобідної републики, міг в сей спосіб виражати ся про домагане українських делеґатів. Годі припускати, щоби представник Злучених Держав ішов всупереч заяві президента Злучених Держав, який проголосив право всїх народів до самовизначеня.

Ціла ся вістка виглядає радше на злобу московських політиків, котрі, пускаючи в сьвіт таку вістку, хотіли осьмішити в очах сьвіта змаганя Українців до свободи.

Нюйорське „Русское Слово" (ч. 1760, з 20. падолиста 1917) затиснуло свої чорносотенні пястуки і відгрожуєть ся українському і фінляндському народови за се, що вони проголосили свої краї независимими державами.

Проголошене України і Фінляндії независимими державами чорносотенці з „Русскаго Слова" називають зрадою Росії. А вкінци грозять:

Народній і державній Росії хоч не хоч прийдеть ся силою заставити Україну і Фінляндію не відкривати її границь ворогам.

Се наступить, як лише вернеть ся власть в Росії, та в державі буде зорґанізована і відвічальна суспільна думка.

Се не перша погроза зі сторони Москалів. Такі погрози сипали на адресу українського народу Москалї в Росії і такі шовіністичні погрози переконали Українців, що їм дальше ніяк жити і працювати у спілці з Москалями.

Погроз український нарід не стражаєть ся. Перебув наш нарід грозу царів, то не страшні йому погрози царського шумовиня. Не страшні українському народови погрози царських вихованців.

Цілий сьвіт знає, що Москалї — се нарід нерозвинений ні культурно, ні політично, ні духово ні економічно, і знає, що вони були лише гнилою колодою на дорозї поступу инших російських народів. А знали про се ще ліпше Українці і Фінляндці і рішили, що московський нарід не може ними правити.

Тому погрози, що Москалї зорґанізують ся і силою вдарять на Україну і Фінляндію, виглядають на іронічну насьмішку...

РОСІЯ ВИСТУПАЄ З РЯДУ ВОЮЮЧИХ ДЕРЖАВ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Останні вісти вказують, що Росія вже виступила, або в дуже короткім часї виступить з ряду воюючих держав.

Про се сьвідчать слова англійського премієра, Ллойда Джорджа, який заявив, що на поміч Росії вже більше числити не можна. Про се сьвідчать також донесеня про заходи нового російського правительства в справі заключеня окремого мира з Німеччиною.

І заходить тепер питанє, що було дійсно причиною, що російська революція, замісць скріпити і піднести силу російської держави, як сього загально надіяли ся, довела до ще більшого ослабленя її сил, а вкінци до упадку. Тимбільше видаєть ся воно дивним, коли зважить ся, що ціла революція в Росії перейшла дуже легко, майже без проливу крови, без великих внутрішних потрясень і заворушень. Деж отже шукати за властивими причинами, що революція не то не дала російській державі сили, але противно: її силу ослабила?

В першій мірі завинили тут провідники російської держави. Вони від самого початку революції аж до послідної хвилї постійно поповнювали один і той-самий блуд. **Тим тяжким блудом було неприхильне, нещире, а навіть вороже відношенє російських політиків і російських правительств супроти домагань недержавних народів Росії.** І якраз сей блуд був головною причиною, що російська держава не мала спромоги, помимо скиненя царського режіму, піднести ся на силах.

Російські політики і члени російських правительств, які були майже виключно Москалями, забували, що російська держава не складаєть ся зі самих Москалів, але що більшу частину її населеня творять немосковські народности. Вони забували, що лише сповненє всїх національних домагань тих народів може перемінити Росію у союз вольних народів і перетворити слабу, немічну державу у найсильнійшу в сьвіті.

Та короткозорість російських політиків не позволяла йти на зустріч домаганям народів Росії. Російські політики ставили московський нарід і його інтереси понад інтереси других народів. Вони всїми силами старали ся задержати панованє над другими народами, збуваючи їх домаганя пустими обітницями. І на жаль, таке становище супроти других народів займили не лише консервативні, але і найбільше поступові московські політики.

Зовсім природно, що таке становище російських політиків мусїло потягнути за собою шкідливі наслідки.

Воно довело до викопаня глибокої пропасти між народом московським і прочими народами Росії.

Народи Росії прийшли до переконаня, що їм нічого надіяти ся від російського правительства, і почали власною силою здобувати свої права. Ся боротьба розпочала ся з вибухом революції і триває майже без перестанку по нинїшний день. Зовсім природно, що така боротьба не могла причинити ся до скріпленя зовнїшної сили російської держави, але мусїла її ослабити.

Вистарчить кинути оком на відносини, які панували між російським правительством а Україною. Від початку революції аж до останних часів російське правительство ставило перепони в розвою українського державного житя, приводячи нераз навіть до небезпеки домашної війни.

Російські політики, щоби перед союзними державами скинути зі себе вину за домашні незгоди, а рівночасно оправдати своє поступованє супроти других народів Росії, не перебирали в средствах, послугуючи ся навіть клеветою. Кожде домаганє немосковських народів в Росії старали ся вони представити яко німецьку інтриґу, закриваючи дійсну правду, а іменно бажанє пановання над ними. В сей спосіб російські політики думали вводити в блуд союзників своєї держави, але в першій мірі ошукували вони себе самих.

Вина упадку Росії лежить також в части по стороні аліянтів, які вірили словам російських політиків, а самі не старали ся вглянути близше в справу внутрішного розвязаня національного питаня в Росії і зажадати справедливого її полагодженя. В дійсности аліянти дуже мало, або й зовсім не інтересували ся долею недержавних народів Росії.

Коли би російське правительство поступило було після гадок президента Вілсона, який у своїй пропамятній бесїдї проголосив яко одну з головних умов сьвітової демократії самовизначенє народів, то нині Росія була би найсильнійшою державою і вела би головний провід у здемократизованю цілого сьвіта.

Позістає питанє, чи дало би ся ще направити зроблені похибки і виратувати російську державу від дальшого цілковитого її розкладу? Над тим повинні застановити ся ті, що доси блудили.

Сучасні провідники українства.

Подаючи понизше коротку характеристику теперішних наших діячів на Україні, хочемо познакомити з ними американських Українців. Прочитавши уважно понизші стрічки, прийдемо до переконаня, що всї вони, нинїшні провідники українства, се робітники на народній ниві, се орґанізатори народних мас, се сини народу.

МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ
Президент Української Центральної Ради.

Михайло Грушевський (тепер йому 51 літ житя) родив ся 1866 р. на російській Україні. Свою літературну діяльність почав 1885 року, маючи тоді 19 літ житя. Він писав белетристичні твори, поміщаючи їх в українських часописях та альманахах. З тих часів маємо його оповіданя „Бех-аль-Джуґур", „Бідна Дівчина", „Ясновельможний сват" і инші, під якими клав свій псевдонім: М. Заволока. Белетристична праця зробила його імя дуже популярним по всій Україні і Росії.

В році 1894 покидає Київ і переносить ся до Львова на посаду професора всесьвітної історії на українській катедрі при львівськім університеті. Тоді він, маючи 28 літ, перший раз виступає на наукове й орґанізаційне поле, ставши головою Наукового товариства ім. Шевченка і редактором „Записок".

Вінцем його наукового труду можна вважати величезну працю: „Історію України-Руси" (доси вийшло вісім великих томів, майже на 5.000 сторін). Крім того видав ряд праць на французькій, німецькій і московській мові. Взагалі можна сказати, що мало хто на Україні зробив стільки для обзнакомленя і чужоземної і своєї суспільности з українською справою, як Грушевський.

Михайло Грушевський — се безперечно найбільший український учений 20-го столїтя. Се тип людської енерґії, се тип людини, яка ціле своє житє посьвятила для добра і щастя рідного народу.

Він наскрізь націоналїст. І питанє українського житя він все ставить з національної точки погляду. Його бажаня зводять ся до одного: **„Українці мусять стати нацією, коли не хочуть остати ся паріями (викиднями) серед народностий!"** Сїй ідеї служив він все і всюди.

Друга сильна ідея Грушевського — се ідея всеукраїнського єднаня. **В спільнім всеукраїнськім єднаню, в спільній праці всїх частин української землї він бачить єдиний шлях до розвитку рідного краю і єдиний лік на всяке безголове, що підтинає силу українського руху.**

„В інтересах українського національного розвою в теперішнїнній стадії — писав колись Грушевський — **лежить власне концентрація всїх національних сил, а також всїх частий української території. Треба розвивати в них почутє єдности, солідарности, близкости, а не роздмухувати ріжниць, які їх ділять і які при такім роздмухуваню можуть привести до повного культурного і національного відокремленя ріжних частий української землї".**

Грушевський не щадить громових слів для всяких дезертирів українства, які все відпекували ся від праці на народній ниві, мовляв: „не розуміємо по українськи"...

Коли в 1905 році в Росії вибухла революція, Грушевський звернув ся до них і спитав: „Де ви, передові репрезентанти, ґенерали й полковники українства, що не писали по українськи, бо „не володієте" українською мовою, не брали участи в дотеперішнім науковім і літературнім русї на галицькім ґрунтї, бо вважали, що „малорусскій вопросъ долженъ быть разрѣшенъ на русской почвѣ", — чому мовчите тепер, коли настала пора рішати його „на русской почвѣ", коли прийшов час вияснити, пропаґувати його на вашій звичайній російській мові, в таких близких і милих вам російських ліберальних кругах? Чому не користаєте тепер із тих звязків, які вяжуть вас із російськими ліберальними кругами, з ріжними орґанами російського лібералізму, щоб у них вияснити кривди, потреби й дезидерати українства?... Які перешкоди вам тепер заваджають? **Чим оправдаєте ви своє недбальство в критичнім часї, коли земля горить під ногами й Україна може безповоротно бути поминеною при перестрою відносин Росії?"**

Се не пустий звук. Се голос чоловіка, який у наименьшім недбальстві кождого Українця бачить національне нещасте, бачить занепад національного житя 35-міліонового народу, над піднесенєм котрого працювали многі і многі поколїня.

В найменьшім лінивстві кождого з нас Ґрушевський бачить непростиму провину супроти народу, краю і землї.

І нині Михайло Грушевський стає перед нами яко вожд-політик цілого 35-міліонового українського народу; яко Мойсей, що взяв ся вивести свій нарід з дому всякої неволї.

ВОЛОДИМИР ВИННИЧЕНКО
Перший заступник президента У. Ц. Ради, премієр українського кабінету і міністер внутрішних справ на Україні.

Володимир Винниченко родив ся 1880 року в херсонській ґубернії. Син бідних селянських батьків. Ґімназію скінчив у Киеві і вписав ся на правничий факультет київського університету, але за студентські розрухи і надто різкі індивідуальні погляди прогнано його з університету.

Прогнавши з університету, київські військові власти наказали асентирувати і потягнути його до війска. Однак Винниченко втік за границю, де перебував довший час. Був у Швайцарії і Франції, де заскочила його війна. За границею займав ся літературною роботою. Нині він числить 37 літ житя.

Молодий чоловік, що сам довго працював по фабриках яко звичайний робітник, в розгарі житя переняв ся долею пролетаріяту і яркими красками змалював його нужденне житє. Розклад і руйнованє старого житя, суспільно-громадські контрасти, зродженє й формованє нових сил, що відважно йдуть до боротьби за нові кличі — отсе був перший зміст творів сього надзвичайно сильного реалїста, що вміє зібрати в одну цілу картину сотні дрібнесеньких, буденних дрібниць, які кождий переживав і вже навіть не хотів звертати на них уваги.

Однак Винниченко своїми чарами приневолив кождого знова переживати їх, читаючи його оповіданя.

Винниченко є найбільше відомий український письменник нашого часу. Пише по українськи і російськи. Написав кілька повістий і драм та дуже богато меньших і більших оповідань. Збірного виданя його творів вийшло доси вісім томів.

Його соціялістичні статї і проклямації належать до найкрасшої аґітаційної літератури на українській мові. Добрий орґанізатор, дуже добрий промовець, чоловік незвичайної революційної енерґії.

Він, пропаґатор душевних і суспільних реформ, любуєть ся нарисами картин контрастів. Ось що пише він про фільософію у своїх „Контрастах": „Яка тут фільософія, коли тебе пече сонце, мочить дощ, мучить голод, кривдять люди... Яка тут, спитати ся, може бути фільософія, коли твоє житє складаєть ся з самих неприємних переживань? Який тут може бути катеґоричний імператив, абсолют, коли в тебе катеґорично вимагає черево їсти?... Фільософія житя, фільософія моралї, краси... Ні, ти дай таку фільософію, щоб я міг навчити сих людий бути щасливими".

Поет шукає нових доріг, нових форм житя. Йому не сподобало ся се житє, яке ми тепер переживаємо. Він не хоче бути чиїмсь рабом! Він хоче бути господарем, паном самим для себе.

Попри його ідею переміни економічного і суспільного житя з гіршого на лїпше є також **ідея реформи національного житя. В души він соціялїст, але памятає також, що він є наскрізь Українець.** Тому він і жадає реформи національного житя. Тому він нині став попри Грушевського на чолї українського національного руху.

Визволенє українського народу з політичної й економічної незалежности инших народів; визволенє робучого селянства і пролетаріяту з незалежности капіталу — отсе ціль нинїшного Винниченка.

СЕРГІЙ ЄФРЕМІВ
Другий заступник президента У. Ц. Ради.

Сергій Єфремів є сином православного попа в київській ґубернії. Тепер йому коло 45 літ. — Скінчив правничий факультет на київськім університеті та занимав ся літературою. Журналїст, літературний критик; писав богато про українську справу в московських ґазетах; автор „Історії української літератури", член наукових товариств. По переконаням наближаєть ся до партії соціялїстів-революціонерів.

Тепер директор київського цензурного комітету (головний цензор) і другий заступник президента Української Центральної Ради.

СЕМЕН ПЕТЛЮРА
Міністер війни в українськім кабінеті.

Семен Петлюра родив ся в 1879 році (тепер йому 38 літ) в маломіщанській родині на Полтавщині. Учив ся в духовній семинарії в Полтаві та прогнано його з шестої кляси за революційну пропаґанду поміж товаришами. Так як Винниченко, був членом української революційної, потім соціял-демократичної партії. Писав в партійних видавництвах і був редактором соціял-демократичних ґазет.

В останних роках жив в Москві яко редактор „Украинской Жизни", українського місячника у московській мові. Мобілізований на початку війни, працював потім за фронтом в Земськім Союзї.

Тепер він є душею Ґенерального Військового Комітету, котрий заступає собою українське міністерство війни.

ІВАН СТЕШЕНКО
Міністер просьвіти в українськім кабінеті.

Іван Стешенко — учитель ґімназії в Киеві і редактор учительського журнала „Сьвітло". Письменник, автор численних статий з педаґоґії, літературної критики та історії. Член українських наукових товариств у Киеві і Львові.

ВАЛЕНТИН САДОВСЬКИЙ
Міністер справедливости в укр. кабінеті.

Валентин Садовський родив ся на Волині. Адвокат і журналїст. Писав про економічні справи на Україні. З партійного переконаня — соціял-демократ.

МИХАЙЛО ТУГАН-БАРАНОВСЬКИЙ
Міністер фінансів в українськім кабінеті.

Михайло Туган-Барановський є професором політичної економії на університеті в Петроґраді. Доси він не брав активної участи в боротьбі українських партій і взагалі був далеко від української політичної діяльности. Працював на економічним поли, будучи радним в полтавськім земстві. Говорячи з представниками ґазет, Мих. Туган-Барановський заявив, що призив Української Центральної Ради, війти в склад українського кабінету, був для нього цілком несподіваний. В його особі У. Ц. Рада покликала до кабінету не так активного політичного діяча, як сьвідомого в економічних справах чоловіка.

КРИСТОФ БАРАНОВСЬКИЙ
Бувший міністер фінансів в укр. кабінеті.

Народний соціялїст Кристоф Барановський є директором банку Кооперативного Союза в Киеві.

БОРИС МАРТОС
Бувший міністер, а теперішний заступник міністра рільництва в українськім кабінеті.

Борис Мартос родив ся в 1880 році на Полтавщині (тепер числить 37 літ житя). Скінчив харківський університет і учителював у Харкові. З переконаня соціял революціонер. В останних роках служив в полтавськім земстві яко інспектор селянських спілок.

МИКОЛА СТАСЮК
Міністер пожниви в українськім кабінеті.

Микола Стасюк родив ся в Катеринославщині. З фаху інжинір. Тепер йому около 40 літ. Брав участь в революційнім русї від заснованя української революційної партії, а відтак був членом селянської Спілки на Україні і кандидував до другої Думи. В 1907 р. був засуджений за революційну пропаґанду. З того часу аж до війни працював на Катеринославщині, орґанізуючи кооперативні спілки, і здобув собі великі симпатії серед селян. Писав богато про політичні й економічні справи України, а зокрема боронив справу автономії. Він є членом Наукового Товариства в Киеві.

ОЛЕКСАНДЕР ЛОТОЦЬКИЙ
Ґенеральний секретар укр. правительства.

Олександер Лотоцький, професор духовної академії в Петроґраді, бувший член партії конституційних демократів (кадетів) і горячий оборонець українства за часів пованя царя.

ПЕТРО ХРИСТЮК
Бувший ґенеральний секретар українського правительства.

Петро Христюк є інжиніром-аґрономом. Учитель селянських спілок. Соціялїст-революціонер. Тепер йому поручено виготовити проєкт автономії України.

Володимир Сиротенко.

ОЙ, ВСТАВАЙТЕ, ЛЮДИ ВБОГІ!

Війна збіже забирає,
Людий голих обдирає,
Тому золото підносить,
Тому лихо — хай голосить,
І питають вбогі люди,
Що ще з ними дальше буде?
Голод в очи зазирає...
Війна збіже забирає.

Ваша, люди, в тім вина,
Що лютує ще війна,
Що грабують від вас їжу,
Що латаєте одежу,
Кров повинні проливати,
Своє щастє руйнувати,
Всю отруту пить до дна...
Ваша, люди, в тім вина.

Боже правий! Чиж ви жили,
Чи на сьвіті жити вміли,
Собі ями не копали,
Що не їли і не спали,
Тяжко, тяжко працювали,
І все мовчки віддавали
Лиш за те, аби вас били...
Боже правий! Чиж ви жили?

Щоб плодили ся царі,
Ті безжалісні зьвірі,
В краю тім, що ви кохали,
Часто хати ви не мали...
Другі жерли на беньketах,
Инші їздили в каритах,
А ви гризли сухарі...
Щоб плодили ся царі.
Ой, вставайте, люди вбогі,
Йдіть на пишнії чертоги,
Не вбивайте свого брата
В оборону злого ката,
Поламайте царські трони,
Попаліте злі закони,
Скиньте ворога під ноги...
Ой, вставайте, люди вбогі!

Ню Йорк, 16. падолиста 1917.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ.

Сим повідомляємо, що парохіяльний мітинг відбудеть ся в недїлю, 25. падолиста, о год. 3-тій пополудни на Гали Пелейс Касїно, при Чарлес улици. Просить ся усїх Українців греко-католиків як і усї товариства і братства на сей мітинг як найчисленнїйше явитись, бо єсть важні справи до полагодженя. На сей мітинг прибудуть інтересовані з Род Айленд стейту.

ЗА КОМІТЕТ:
Іван Шевчук.

Домашна війна в Росії.

(Продовжене зі стор. 1-шої)

ДАЛЬШІ ЗМАГАНЯ ДО УТВОРЕНЯ СПІЛЬНОГО СОЦІЯЛІСТИЧНОГО КАБІНЕТУ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Пять визначних членів уступило.

ПЕТРОГРАД, 18. падолиста. — **З правительства большевиків уступило 5 визначних членів.** Яко причину свого уступленя подали вони становище крайних большевиків, які не хочуть допустити инших соціялїстичних елементів до співучасти в правительстві.

До виступивших членів належать: **Ногін,** міністер торговлї; **Риков,** міністер внутр. справ; **Мілютін,** міністер хлібороб;тва; **Теодорович,** міністер поживи; **Шляпніков,** міністер праці.

Кождий признає, що стан є незвичайно критичний, доки не вдасть ся в як найкоротшім часї перевести угоди щодо спільного правительства. Жовнїри і більше інтелїгентні робітники розуміють, що правлїнє при помочи мас не може добре працювати. Всї соціялїстичні партії, з вимком найбільше крайних большевиків, шукають средства, яке забезпечило би децентралїзацію власти, яка нині находить ся в цїлости в руках одного чоловіка, Леніна. Ленін є нині найбільшою особою в Росії; він творить нині закони і править долею 180 міліонів людий.

ЗМАГАНЯ ДО ВІДНОВЛЕНЯ МОНАРХІЇ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Всї російські зелїзниці находять ся під контролею козаків ген. Каледіна.

СТОКГОЛЬМ, 18. падолиста. — **Ген. Каледін і його козаки займили корисне стратеґічне становище. Вони захопили у свої руки контролю донецького углевого басейну. Від його ласки зависить тепер комунїкація на всїх зелїзницях Росії.**

Ген. Каледін має тепер силу виголодити або виморозити Петроград. В Харкові задержав він 200 возів, наладованих поживою для Петрограду. Дальше заявив, що має намір задержати взагалї всї транспорти поживи, призначені для Петрограда, якого мешканцї вже тепер терплять голод.

Змаганя до привернення монархії.

Мужем хвилї в Росії є тепер ген. Каледін, диктатор козаків. Богато вістий, які тут наспіли зза границї, доносять, що серед народу чимраз більше вкоріняєть ся симпатія до привернення монархії. На кождий случай надіють ся небаром військової диктатури.

Поголоска, що Николай Николаєвич при помочи козаків хоче відновити монархію.

ПАРИЖ, 20. падолиста. — **Великий князь Николай Николаєвич мав станути на чолї козаків козацького атамана, ген. Каледіна, щоби при їх помочи привернути в Росії монархію.** Отся вістка надійшла з Відня через Женеву.

Телєграма доносить, що великий князь мав прибути до головної кватири ген. Каледіна до Харкова (?) і жертвував свої услуги. Генерал мав **„передати великому князеви команду над козаками і приобіцяти привернути монархію та проголосити великого князя реґентом“.**

Ходить чутка, що Керенський на чолї двох корпусів війська находить ся в Лузї.

ЛОНДОН, 20. падолиста. — **Петроградські телєграми доносять, що Керенський має находити ся в Лузї на чолї двох йому вірних корпусів війська.** Потвердженя сеї вістки нема.

КЕРЕНСЬКИЙ ВТРАТИВ В ЦІЛІЙ РОСІЇ СИМПАТІЮ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

ЛОНДОН, 17. падолиста. — Кореспондент часописи „Дейли Телеграф“ підчас своєї подорожи з Кавказу до Петрограду не чув одного слова симпатії для премієра Керенського.

Інтелїгентні подорожні, котрих він стрінув, були обурені на байдужність Керенського, який позволяв большевикам вести агітацію, а жовнїри знова були невдоволені, що премієр не був всилї задержати повагу і порядок. Зелїзничі робітники, оповідає кореспондент, є тої гадки, що і Керенського і Леніна і Троцького, що всїх їх належало би кинути до Неви.

За провізоричним правительством не було одної іскорки радости. Вона згасла, коли правительство минуло свою цїль. Натомісць всюди можна було завважати бажанє правдивого ладу і дійсної поваги та бажанє якоїсь особи, котра могла би вправити Росію з клопоту.

Козаки творять окремі републики зі спільним федеральним правительством.

На Кубани (на Кавказї) спокій був листа до Ростова над Доном, кореспон листа до Ростова над Доном кореспондент застав піднесений настрій серед залоги і робітників.

Вони ухвалили резолюцію в користь большевиків, але в сусіднім містї, Новочеркаску, столиці донських козаків, козацьке правительство під командою ген. Каледіна заявило ся за провізоричним правительством, взяло у свої руки власть у своїй области і війшло в порозуміне з козацькими правительствами в сусідних областях козацьких.

Кілька днів передтим нім донські козаки, йдучи в слїди козаків кубанських і астраханських, проголосили своє правительство, Калмуки і гірські племена Даґестану і побережа Чорного моря утворили союз автономних держав зі спільним федеративним правительством на цїлій території, на північ від Кавказу між Каспійським і Чорним морем.

Основане сього союза, каже кореспондент, дає запоруку цїлковитого ладу в области, яка є збіжевою коморою Росії.

Правительство ген. Каледіна проголосило дня 8. падолиста воєнний стан в области копалень в донецькім басейні. Доносять, що копальники підняли роботу наново.

Почавши від Ростова, оповідає дальше кореспондент, зовсім не було певних вістий. На всїх стаціях панував порядок, лише меньше жовнїрів нїж звичайно облягало поїзд. Більше інтелїгентні жовнїри, з якими кореспондент розмовляв, були розярені на большевиків, підчас коли соціялїсти заявили ся за ген. Корнїловом. Инші, здавало ся, мало знали і меньше інтересували ся політикою. Цїлковитий спокій панував, коли поїзд переїздив через аХрків, Курск і Орел. Коли поїзд зближав ся до Москви, обігали ріжні суперечні поголоски. Поїзд задержав ся на передмістю Москви.

„Ми чули гук гармат, — оповідає кореспондент — офіцири оповідали нам, що тоді бомбардували офіцирську школу. Жінки оповідали страшні історії про боротьбу і різню на улицях міста в суботу і неділю. Вони оповідали, що цїлі широкі ряди людий були скошені машиновими крісами.

„На стації не було нїодної інтелїгентної людини і я міг довідати ся лише про ріжні поголоски, іменно, що боротьба в місті триває дальше, що гармати знищили богато домів та що тисячі людий убитих і ранених. Улиці недалеко стації були переповнені людьми, які прислухували ся гукови гармат. Вони оповідали, що дальші улиці є зовсім порожні.

Коли поїзд виїздив зі стації, дала ся чути гарматна сальва від сторони головної почти. Одинокий подорожний, який в Москві всів до поїзду, був жовнїр. Його інформації були неясні і доривочні. Оповідав, що чужинції помагають військам правительства“.

Доки поїзд не доїхав до Петрограду, доходили лише суперечні вісти. Прибувши од міста, кореспондент застав мешканців при дверях і брамах своїх мешкань.

Секретар Керенського потверджує вістку про утечу президента.

ГАПАРАНДА, 19. падолиста. — Між подорожними, які прибули тут останної ночи з Торнеа (Фінляндія), находить ся також приватний секретар Керенського. Він оповідає, що йому вдало ся втечи з Росії при помочи фальшивого пашпорту, виставленого на імя одного англійського кореспондента.

У своїй розмові секретар потвердив утечу Керенського, але він не знає, куди він утїк. Таксамо потвердив вісти, що большевики здобули цїлковиту контролю над Петроградом. Заперечив, однак вістку про співучасть Корнїлова в боротьбі, хоча з тої простої причини, що Корнїлов сидить дальше у вязници. Поголосок, які доносять про арештоване Керенського, він не вірить. Після його гадки большевикам не залежить на арештованю Керенського, коли він втратив вже всякий вплив.

Дальше додав він, що в дійсности був вже утворений коаліційний соціялїстичний кабінет, але він розлетїв ся. В Петрограді в останних кількох днях панує спокій, але під поверхнею кипить дальше, і ніхто не може нині знати, яка несподіванка може зайти завтра.

Петроградови грозить голод.

Инші подорожні з Петрограду оповідають, що брак поживи є великий і з кождою годиною положене стає грізнїйше. Ген. Каледін задержав всї транспорти з поживою, призначеною для Петрограду, який не зможе видержати довше як кілька днїв.

Американський посол зажадав поїзду для перевезеня Американців.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

ЛОНДОН, 19. падолиста. — **Американське посольство в Петрограді, як се доносить телєграма Райтера, зажадало, щоби російські власти постарали ся о поїзд для перевезеня 200 осіб американської кольонії з Петрограду до Харбіну.**

(Харбін лежить в Манджурії. В сім місті роздвоюєть ся сибірська зелїзниця; один шлях веде до Владивостока, а другий до пристани Дальний. Поворот до Америки може відбути ся через котрунебудь з тих пристаний).

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ:

Австро-німецькі війска здобули Кверо і полонили 1.100 Італїйців.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

БЕРЛІН, 19. падолиста. — **Урядовий звіт доносить, що місцевість Кверо і гору Корнеле, на північнім італїйськім фронті, здобуто приступом і прогнано Італїйців з гори Томба. Притім полонено 1.100 Італїйців.**

Італїйці випередили Австрійців за долішний біг ріки Піяве.

РИМ, 19. падолиста. — **Італїйські війска, які розпочали наступ на височині Асіяґо, здобули передні окопи ґепрятеля,** доносить італїйський рапорт.

Дальші зусиля Австрійців, щоби переправити ся через долішну Піяве, ударемнено.

На боєвім фронті на захід від Піяве, на полудне від Кверо, австро-німецькі війска переводять напади на гори Корнеле і Томба.

Німецькі союзники нагромадили величезні війска на північнім фронті.

РИМ, 20. падолиста. — **Задержані у своїм наступі, більше нїж через три дні над рікою Піяве, австро-німецькі війска змінили свою воєнну тактику.**

Показуєть ся, що неприятель має намір радше нагромадити великі війска на північнім фронті в цїли переведеня нового сильного наступу, нїж переводити наступ здовж цїлого 50 миль довгого боєвого фронту.

Патрулї доносять, що нова величезна і безнастанна струя неприятельських війск прибуває на ріжних місцях північного боєвого фронту. Німецькі великі полеві гармати розпочали вже свою роботу.

Згідно зі сею новою тактикою австрійська армія під командою ген. Кробатіна зробила дальший поступ на полудне від Кверо над рікою Піяве.

В АЗІЇ.

Англійські війска 12 миль від Єрусалиму.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

ЛОНДОН, 20. падолиста. — **Англійські війска находять ся тепер у віддаленю 12 миль від Єрусалиму.**

Урядові телєграми з головної кватири єгипетської армії доносять, що англійські війска здобули в неділю місцевість Байтуретата, яка лежить у віддаленю 12 миль на північний захід від Єрусалиму.

В НІМЕЧЧИНІ.

Криваві заворушеня в Берлїні.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

ЛОНДОН, 20. падолиста. — **До поважних заворушень прийшло в Берлїні останної неділї.**

Телєграма до Ексчендж Тел. Компані доносить, що між поліцією в товпою прийшло до сильної битви та що число жертв є велика, бо поліція уживала оружа.

„Бездротна Преса“ доносить, що в цїли здавленя демонстрації незавиcимих соціялїстів покликано військо і поліцію. Серед заворушеня поліція ужила оружа, а тоді демонстранти відповіли на се ножами і стрілами.

Німецькій пресі, говорить ся дальше в донесеню, заборонено писати про подробиці сих заворушень. З Берлїна до Амстердаму не наспіли жадні часописи.

КОЛИ У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТИ НЕМА ТОВАРИСТВА ЧИ БРАТСТВА, ЩО НАЛЕЖИТЬ ДО У. Н. СОЮЗА, ТО ПОСТАРАЙТЕ СЯ ТАКЕ ТОВАРИСТВО ЧИ БРАТСТВО ЗАЛОЖИТИ І ВПИСАТИ ДО У. Н. СОЮЗА.

ПИШІТЬ ПО ЦІННИК КНИЖОК ДО ДРУКАРНІ „СВОБОДИ“.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАНЄ ВЕДЕ ДО ПРОСЬВІТИ. А ПРОСЬВІТА — СЕ СИЛА. — ПИШІТЬ ПО ЦІННИК КНИЖОК ДО ДРУКАРНІ „СВОБОДИ“, 83 ҐРЕНД СТ., ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ.

Позір Українці з Ню Йорку і околиці! Позір!

ЗАХОДОМ ТОВАРИСТВА „ПРОСЬВІТА" В НЮ ЙОРКУ

— відограє ся —

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,
217-219 EAST 6th STREET, NEW YORK, N. Y.

„ЗОРЯ НОВОГО ЖИТЯ"

комедія в чотирох діях А. Ф. Кащенка.

ДІЄВІ ОСОБИ:

Панас Татаренко, селянин-хлїбороб ....т. І. Пацьорко
Олена, його жінка ....т-ка А. Ґазда
Василь, їх син (у першій дії 19 років) ....т. В. Карчевський
Трохим, сусїд Панаса ....т. Пав. Писарчук
Маруся, його дочка (у першій дії 15 років) ....т-ка А. Кінаш
Карпо Федорович Баглай, пан 50 років, вихованець і добродїй Василя ....т. Й. Хомів
Микола Петрович Варецький, значний чиновник ....т. Ю. Яремчук
Ганна Івановна Варська, його жінка ....т-ка П. Гутник
Катря, їх дочка, 18 років ....т-ка А. Ґазда
Варя, подруга Катрі, дочка малого чиновника ....т-ка Ярос. Гупаловська
Петро Іванович Іванїн, інжинїр, грошовитий підрядчик, 35 років т. Іван Ганц
Димарйов, студент, товариш Василя ....т. В. Боґулевич
Петров, студент, товариш Василя ....т. Т. Толопко

Перша дія відбуваєть ся на селї, в Полтавщині; останні — у Києві, по пяти роках після першої. 138-39

Режісер т. П. Стеценко. Суфлєр т. С. Чосник. Музика т. С. Цимбрівського.

ЦІНИ МІСЦЬ: І-рядні 75 цнт.; ІІ-рядні 50 цнт.; ІІІ-рядні 35 цнт.

Початок о годині 7.30 вечером.

ПО ПРЕДСТАВЛЕНЮ ВЕЛИКИЙ БАЛЬ!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

В сїй рубрицї поміщуйте слїдуючі оголошеня: Коли хочете віднайти своїх свояків, краянів або товаришів.—Коли шукаєте занятя.—Коли бажаєте, щоб хтось доніс Вам, де іде добре робота.—Коли потребуєте аґентів до поширеня Вашого бизнесу.—Коли потребуєте робітників до праці в бучерні, ґросерні, готели або на фарму.—Коли шукаєте спільників до бизнесу.—Коли шукаєте дякоучителїв і учителїв музики.—Коли маєте хату або фарму на продаж.—Коли маєте хату або фарму до винайму.—Коли маєте на продаж якісь річи.—Коли пошукуєте людий на мешканє з харчом.—Коли продаєте свій бизнес або хочете купити чи обмінятись з ним.—Коли хочете подати свою адресу або бизнес до публичного відома

Пошукую свого шваґра МИКОЛУ ОРЛИК з Долїб, пов. Бібрка. Перебував в Ню Йорку, а опісля виїхав до Катевіл, Па. Хто би о нїм знав або він сам, прошу голоситись на адресу: 138-39

PANKO PAZYNA,
24 Golden St., Jersey City, N. J.

ПОТРІБНО ДІВЧИНИ до домашної роботи, добре місце і легка праця. 35-40

PASECKA,
205 E. 14th St., New York City.

Пошукую свого шваґра МАРКА ЦАП з села Ходович, пов. Стрий. Тому два роки працював в майнах в Рілтон, Па., Вест Мореланд Ко. Хто би о нїм знав, або він сам, зволить ласкаво голоситись на адресу: 136-38

MIKE LUDKEWICZ,
Box 85, Indian Orchard, Mass.

Пошукую РОМАНА ОСЄЙЧУКА з села Грицомела, пов. Радехів. Хто би о нїм знав або він сам, прошу голоситись на адресу: 137-39

JOHN OSIEJCZUK,
Saginaw, Minn., Hornby Junction.

СТАРОКРАЄВИЙ УЧИТЕЛЬ з матурою, кваліфікацією і курсом виділовим глядить відповідного занятя. Зголошеня: 138-40

„UCZUTEL", c/o "Svoboda",
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Пошукую ФЕДЬКА ЧЕМІЖАКА і ЙОСИФА БОДНАРА з Ушкович, пов. Перемишляни. Хто би о них знав або вони самі, прошу голоситись на адресу: 38-41

STANLEY KARPA,
Box 48, Wickham, W. Va.

52 АКРОВА ФАРМА

до продаия. Земля вироблена, нема каміня, ані ліса, земля чорна, родить ся цибуля, салера і взагалї всьо, дім новий о сїмох кімнатах, будинки нові, сад з пічесами, цілий інвентар, пара коний, 2 корови, 50 курий, сїно, овес, кукуруда. Ціна $8.500, $4.500 готівки а $4000 на сплату. 133-145

JOHN SCHMITH,
Box 101, Whippany, N. J.

ВАЖНЕ ДЛЯ ГРАЮЧИХ АМАТОРСЬКІ ПРЕДСТАВЛЕНЯ.

ПЕРША УКРАЇНСЬКА КОСТЮМЕРІЯ

Посїдає великий склад першорядних народних русько-українських і иншого рода добірних костюмів як також потрібні прибори до характеризованя осіб, як: перуки, волося, бороди, вуси, шмінки і т. п. Річи ті випозичаємо по дуже низьких цїнах. В нюйорських околицях убираємо і характеризуємо аматорів відповідно до роль граючих на сцені. При замовленях треба присилати спис осіб і потрібних річий. Замовленя треба присилати що найменьше 8 днїв перед представленєм на адресу:

MRS. E. UHORCHAK,
310 2nd Street, Jersey City, N. J.
Телефон: 514 Jersey City.

АМЕРИКАНСЬКІ ВІСТИ.

Часописи з України.

До редакції „Свободи" наспіли вчера отсі часописи: „Зоря" (чч. 1, 3-4, 5-6, 7, 8); „Ґазета Гадяцького Земства" (чч. 83, 88, з 3. і 20. вересня 1917) і „Вільна Україна" (ч. 16, з 8. вересня 1917).

„Вільна Україна" виходить два рази на тиждень в Умани на Київщині. Часопись друкуєть ся на 4 сторінки більшого формату. Редаґує і за редакцію відвічає В. Д. Камінський.

Строгі зарядженя правительства супроти ворожих чужинців.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Президент Вілсон видав минувщого понеділка (19. падолиста 1917) проклямацію, на основі котрої вступ ворожим чужинцям до Колюмбійського дистрикту і до полоси Панамського каналу є заборонений. Вона також тісно вяже рух кождого ворожого чужинця в Злучених Державах.

Видасть ся реґістраційні карти і кождий ворожий чужинець, якого по означеним дни приловлять без сеї карти, буде арештований.

Проклямація каже, що ніодин ворожий чужинець не сьміє зблизити ся близше як 100 ярдів до кождого каналу, заливу або пристани, в котрій стоїть понад 500-тоновий корабель, занятий в домашній або заграничній торговли.

Ворожий чужинець мусить держати ся здалека від пароходів, крім публичних поромів (пором=фера), на океані, в заливі, на ріці або на инших водах о 3 милі від побережа Злучених Держав або їх територіяльних посілостий.

Ніодин ворожий чужинець не сьміє змінити свою роботу без попередного дозволу властий.

Еспанія перестерігає Злучені Держави перед літаками.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Телеґрама, надана в Лондоні 20. надолиста, доносить, що еспанське правительство видало спеціяльну перестсрогу, що Еспанія не стерпить ніякого лету американських літаків понад еспанську територію, бо се означало би нарушенє невтральности; тому Еспанія прикаже стріляти до таких літаків.

3.000 польських добровольців.

В польськім таборі в Наєґера, Н. Й., є тепер 3.000 добровольців.

Інтерновані Німці вивісили в таборі німецький прапор.

Над табором 1.500 інтернованих Німців у Гат Спрінґс, Норт Каролайна, повівав два дні німецький прапор, аж доки власти не довідали ся і не стягнули його. Прапор вивісили самі інтерновані Німці.

Редактор і 6 инших членів редакції „Ді Мессес" оскаржені о конспірацію.

Окружний суд в Ню Йорку видав дозвіл арештувати сімох членів соціялістичної часописи „Ді Мессес" у Ню Йорку. З них є: Макс Істман, редактор; Флойд Бел, завідатель редакції; Меріл Роджерс, завідатель адміністрації; Генри Блінкеркарбп, картоніст; Артур Юнґ, ілюстратор; Джан Рід, письменник; Йосифина Бел, письменниця. Їм всім закидають злочин, зазначений в акті про шпигунство.

Жадають відісланя Італійців бороти ся в Італії.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Італійська часопись у Ню Йорку, „Болетіно Деллят Сера" почала кампанію, щоби Італійців, які тепер є в американській армії, вислати до Італії помогти їх рідній вітчині відбити тевтонські напади.

Кажуть, що Неґри втинають собі руки, щоби не йти до війска.

В Сенатобія, Мізурі, арештовано двох Неґрів, яким власти закидають, що вони відтяли собі руки лише тому, щоби не йти до війска. Неґри — як кажуть — відтяли собі руки кілька мінут перед відїздом поїзду, яким вони мали відїхати до військового табору Пайк в стейті Арканзо.

Герст купує дальше видавництва ґазет.

Американський король ґазет, Віліям Рандольф Герст, який має около 30 ґазет в ріжних містах Злучених Держав, докупив до того числа ще одну ґазету, а іменно „Бостон Адвертайзер" в Бостоні, Масс. Згадану часопись основано в 1748 році, а денно вона почала виходити в 1813 році.

Банкир полюбив жінку бідного, за що наложив головою.

З Беміджє, Мінн., доносять до „Свободи": Тут арештовано в пятницю (16. падолиста 1917) одного мущину за убийство.

Убийник лежав хорий на сухоти в санаторії Лейк Джулія. По трох місяцях його побуту в шпитали приїхала тут його жінка і наняла ся до роботи за доглядачку хорих. Попрацювавши тут два тижні, показало ся, що вона не прийшла тут заробити пару центів, але щоби отруїти свого хорого чоловіка, якого — здаєть ся — дуже ненавиділа. Дня 14. падол. вона у спілці з другою догляд. приготовила отрую. Їх розмову підслухав 9-літний хлопчина і повідомив хорого про наміри його жінки. Около 10-тої години вечером жінка прикликала чоловіка до мешканя, де вони обі спали. Коли послушний чоловік пустив ся йти, тоді перейшла його якась хора женщина і казала, щоби не йшов до мешканя жінки, бо йде по свою смерть. Але хорий чоловік не послухав і пійшов до мешканя жінки. Війшовши до її мешканя, зараз на нього кинула ся його жінка і її приятелька, але чоловік успів вікном вискочити на коритар. Зробив ся гамір. Приятелька невірної жінки, побачивши, що плян не вдав ся, випила сама отрую, але не отруїла ся, бо отруя була заслаба.

Другого дня поїхали вони всі троє до міста (о яких 16 миль від шпиталю) на судову розправу. Чоловік поїхав скорше до міста і купив собі револьвер, а відтак пійшов шукати—як казав—за любовником своєї жінки. Стрінув його на улици і стрілив до нього три рази: раз в шию, а два рази в груди. Раненого забрано до шпиталю, де він мабуть уже помер. Мущину, його жінку і її товаришку арештовано і вони очікують на розправу.

Убийник є бідним зарібником, а убитий — богатим банкиром.

СТАРОКРАЄВІ ВІСТИ.

Австрійці вішають Українців за „зраду" Австрії.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on November 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Уманська „Вільна Україна" доносить за „Льозанською Ґазетою", що в Галичині австрійські власти покарали смертию около 130 душ української інтеліґенції за допомогу ґубернаторови Дорошенкови і за „зраду держави". Повішено богато молодих ґімназистів і старих людий.

В Краснім, коло Тернополя, повішено коло церкви орґанізатора сільських „Січий", сьвященика М. Левицького, якому 70 літ. Австрійські військові власти обвинувачували українських ґімназистів за поміч російському „Червоному Хрестови".

Катеринославщина протестує проти поділу України.

Катеринославські повітові земські збори, вислухавши інструкцію російського тимчасового правительства українському ґенеральному секретаріятови, після котрої катеринославщина виділяєть ся з України, ухвалили признати Українську Центральну Раду **найвисшим** правительственним орґаном на Україні, протестуючи проти поділу краю на шматки і жадаючи злуки Катеринославщини з Києвом.

Український Народний університет і Педаґоґічна Академія в Києві.

З початком шкільного року 1917—1918 в Києві відчинено перший український Народний Університет. Українська Центральна Рада призначила на сю ціль 25.000 карбованців.

Крім університету українське міністерство просьвіти має відчинити Педаґоґічну Академію.

Народний університет імени Тараса Шевченка.

В Сумах на Харківщині основано народний університет ім. Тараса Г. Шевченка.

Викидають московську мову з урядових часописий на Україні.

В ч. 83-тім „Ґазети Гадяцького Земства" (з 3. вересня) читаємо таку заяву редакції:

Редакція „Ґазети Гадяцького Земства" повідомляє своїх читачів, що надалі весь матеріял ґазети буде печатати ся лише мовою українською.

Коли „Ґазета Гадяцького Земства" переходила в руки нової редакції, себто коли Земська Управа запросила Олену Пчілку бути редакторкою „Ґазети Гадяцького Земства", то постановлено було умовою, що при впровадженю в ґазету української мови офіціяльна частина тексту все таки повинна печатати ся мовою руською (московською). Однак мова ґазети не лише завдавала великої прикрости редакторці, яка богато літ служила українській письменности, але й викликала дорікання зі сторони української ґазетної критики і зі сторони деяких читачів ґазети, котрі навіть через примішку московської мови відмовляли ся від своєї передплати на ґазету, говорячи в своїх листах до редакції, що Гадяцьке Земство, видаючи ґазету мішаною мовою, „немов би додає помочі тим, що не хочуть признати прав України".

І всеж таки ґазета не переходила цілком на мову українську, бо редакторка не вважала себе вправі ломати умову, поставлену їй Земською Управою.

Тільки тепер Гадяцьке Земське Зібранє увільнило редакторку, Олену Пчілку, від давнійшого обовязку, бажаючи, щоб ґазета печатала ся в усьому її змісті українською мовою.

Через те, хто хоче помістити яке би не було своє письмо в нашій ґазеті — має писати тільки мовою українською. Ні офіціяльні відомости (між иншим і від усяких гадяцьких урядів, комітетів і т. п.), ні дописи, ні ті „возраженія" — ніщо, написане руською (московською) мовою в „Ґазеті Гадяцького Земства", містити ся не буде.

РУХ У ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

СКРЕНТОН, ПА. Бр. св. Володимира повідомляє всіх своїх членів, що місячний мітинґ відбудеть ся в неділю, 25. листопада, зараз по Службі Божій, в гали церковній на долі. Просить ся всіх членів, аби явили ся на тім мітинґу і свої належитости вирівнали. — І. М. Васильків, предс.; В. Горийовський, секр.

НОРКВІЛ, О. Бр. св. Стефана, від. 77, взиває всіх своїх членів, аби явили ся на річнім мітинґу і вирівнали всі свої довги. Будуть важні справи до полагодженя і буде відчитане річне справозданє з розходу і приходу, а відтак наступить вибір нових урядників. Котрий з членів не явить ся на сей мітинґ, заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. Кождий член повинен привести на сей мітинґ хоч одного нового члена. — І. Станько, пр.; А. Фоца, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. св. Николая, від. 105, повідомляє всіх своїх членів, що звичайний мітинґ відбудеть ся дня 24. надолиста о 7-мій годині вечер, в звичайній гали парохіяльній при Оклей і Райс стр. Той мітинґ відложено з неділі на суботу з тої причини, що дня 25. надолиста всі братства і товариства підуть на посьвяченє церкви на Савт Сайд. На тім мітинґу повинні явити ся всі члени, бо буде справозданє контрольної комісії. Довгуючі члени, котрі не виповнять своїх залеглих довгів, зістануть суспендовані. — М. Турко, секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. Бр. св. Василія, від. 168, подає до відома, що на річнім мітинґу дня 4. листопада б. р. вибрано отсих нових урядників: В. Сіткевич, предс.; Н. Стек, кас.; Г. Клим. секр.; Н. Головатий, заст. предс.; Г. Бабин, заст. кас.; Г. Гиба, заст. секр.; І. Денис і І. Гелета, контрольори; Н. Гузар, капітан; І. Цимбалістий і І. Крук, тростісп; І. Лопушанський, хорунжий; І. Лупінус, заст. хорунжого. Мітинґи відбувають ся першої неділі по першім в гали Николая Ваверчака від ч. 720 Чарлс стр. — Г. Клим, секр.

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛЛ. Бр. св. Михаїла, від. 243, подає до відома, що на річнім мітинґу дня 10. падолиста вибрано слідуючих нових урядників: Т. Янсевич, предс.; Т. Янїґа, заст. предс.; С. Микитюк, секр. фін.; О. Рудий, секр. рек.; Т. Карплюк, кас.; М. Співак, заст. кас.; Д. Грабінський, І. Підлісний і О. Михальський, контрольори; О. Станкевич і І. Ільків, доглядачі хорих; В. Кросьта і І. Дмитраш, дверники; І. Гаврищків, хорунжий; С. Кредєнс, маршалок; П. Дук, В. Шавала і В. Бінов, суд полюбовний; П. Олешук, опікун дітий; М. Стефанюк, заст. опікуна. — Г. Бутовський, секр.

ІСТ. СТ. ЛУЇС, ІЛЛ. Бр. св. Михаїла, від. 308, повідомляє, що на річнім мітинґу дня 11. падолиста б. р. вибрано отсих нових урядників: С. Коробій, предс.; П. Ляміковський, заст. предс.; І. Тимкевич Чайковський, секр.; Г. Качмар, заст. секр.; Д. Сокальський, кас.; О. Петришин, заст. кас.; М. Оліґроцький і Г. Качмар, контрольори. Найблизший мітинґ відбудеть ся 9. грудня о 2-гій годині пополудни. Всі члени мають на тім мітинґу явити ся. — І. Т. Чайковський, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. Подасть ся до відома, що мітинґ братства св. Василія, від. 339, відбудеть ся в неділю, 25. падолиста, в гали У. А. Горожан від ч. 822 Н. Франклін ул. На сім мітинґу всі члени мають явити ся і вирівнати свої місячні вклади. Будеть ся приймати нових членів до братства і до У. Н. Союза. — І. Жмутин, предс.; В. Шмідзен, кас.; І. Сорока, секр.

ПОДЯКА.

Тов. „Українська Січ" в Ню Гейвен, Конн., отсею дорогою складає щиро-сердечну подяку усім місцевим і позамісцевим гостям, котрі були ласкаві взяти участь в великім для нашого Товариства торжестві Посьвяченя Прапора дня 11. падолиста 1917 р. Зокрема дякуємо всім членам Бр. св. Михаїла, Тов. „Любов" і Тов. „Запорожська Січ", котрі з парадою явились на нашім торжестві. Щиросердечну подяку складаємо о. Р. Залітачеви, котрий довершив чину посьвяченя прапора, відправив акафист за здоровлє членів і панахиду за погибших в сьвітовій війні українських мучеників і героїв. Складаємо щиру подяку усім жертводавцям за їх щирі жертви, які вони зложили нашому Товариству в часі посьвяченя. За осібно зложені жертви Бр. св. Михаїла, десять долярів; Тов. „Любов", пять долярів і п-ною Афією Бундзяк десять долярів, рівнеж дуже щиро дякуємо. Вінници щиро-сердечну подяку складаємо усім членам Драматично-співацького Кружка „Бандурист" і його управителеви д. Мих. Кашубі, нашому дякоучителеви, котрі на нашу просьбу відограли в той день на дохід нашої бідної церковці, дуже гарно і поучаюче представленє „За сиротою Бог з калитою", з котрого чистого приходу на церков лишилось 37 долярів.

Ще раз дуже щиро усім дякуємо і дай Боже, щоб між нами, тут в нашій громаді, панувала щира не лицемірна любов і згода і на дальше, бо тільки „згода будує незгода руйнує".

ЗА КОМІТЕТ ТОВ. „УКРАЇНСЬКА СІЧ" В НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Никола Плугівський, кошовий,
Петро Федів, секретар,
Петро Волянин, скарбник.

МОНЕСЕН, ПА.

Вокально-деклямаційний

ВЕЧЕРОК

получений з представленєм

АМЕРИКАНСЬКИЙ РОБІТНИК

і концертом Української Орхестри як також шкільної дітвори відбудеть ся

дня 25. листопада 1917 р.

в Українській гали при 2-ій ул. в Монесен, Па.

ПРОГРАМА:

1. Америка ....орхестра і хор діточий
2. Гей на горі, там женці жнуть.... ....хор діточий
3. Soldiers of the Starry March.. ....орхестра
4. Трара, марш за Русь....хор діточий
5. Bucher Waltz....орхестра
6. Деклямація: „Хто був Т. Шевченко" ....К. Ядчишин
7. У лісочок ....хор діточий
8. By the Shady Summer Brook... ....орхестра
9. Ой Дністре, мій Дністре.... ....хор діточий
10. Представленє „АМЕРИКАНСЬКИЙ РОБІТНИК".
11. Ой пущу я конпченька в саду.... ....діточий хор
12. Fancy Schottische....орхестра
13. Сокели ....хор діточий
14. Молитва за Русь, деклямація.... ....М. Платко
15. Мово рідна....хор діточий
16. Wend over March....орхестра
17. Гей там дітвора руська йде.... ....хор діточий
18. Ще не вмерла ....орхестра і хор

Просить ся всіх Українців з Монесен і околиці на сей вечерок явитись, бо се гарна ціль, що наші молоді козарлюги дійшли до сеї цілі і заложили Українську Орхестру. 138

КОМІТЕТ УКР. ОРХЕСТРИ.

БРУКЛИН, Н. Й.

Новість! Українці! Новість!

ЗАХОДОМ ФІЛІЇ УКР. ДРАМ. КРУЖКА в Брукліні, Н. Й.

— відограєсь —

В McCADDIN THEATRE HALL, Berry Street, cor. South 2nd St. коло Вілліамсбурґ моста

в неділю, 25. падолиста 1917 р.

о годині 4-ій пополудни.

історичну драму в 4-ох актах зі співами і танцями, під назвою

„ГАЙДАМАКИ"

або

„Пімста за кривду"

К. П. Мирославського.

Річ діє ся на Україні в році 1667, за часів Івана Ґонти і Залізняка.

ПО ПРЕДСТАВЛЕНЮ БАЛЬ.

Приходіть усі а певно непожалуєте а тамбільше, що часть доходу призначено на будову Укр. Нар. Дому в Брукліні.

Гаразд! До побачення на представленю.

138 КОМІТЕТ.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

Тов. співацьке „Боян" в Перт Амбою

— відограє —

в неділю, 25. падолиста 1917 р.

„МАТИ-НАЙМИЧКА"

І. А. Тогобочного, переробка з поеми Т. Г. Шевченка „Наймичка".

ОСОБИ:

Мати-наймичка ....Ю. Зволинська
Трохим ....А. Бажан
Настя ....А. Сенько
Палажка ....Ю. Грабар
Марко ....І. Чижик
Ганка ....М. Маранська
Хведір ....Вас. Сеньків
Домаха ....А. Дембіцька
Потап ....А. Стефан
Петро ....Ю. Дудок
Христя ....А. Сенько

Режисер дякоучитель Стеф. Грабар.

Початок о год. 7. вечером. 38і39

ПРОТОКОЛ

з XIV. головної конвенції Українського Народного Союза, відбувшої ся в днях 22-го до 27-го жовтня 1917 р., в „Harrisburg Board of Trade Hall", 112-114 Market St., Harrisburg, Pa.

—o—

(Дальше).

РЕКОРДОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА

за час від 1. серпня 1914 року до 30. вересня 1917 року, т. є. за час від послідної XIII. головної конвенції Українського Народного Союза.

РУХ ЧЛЕНІВ.

Загальний рух членів після місяців.

Кляса CC ($2000)

Місяць і рік	Число членів з початком місяця	Принято нових	Принято наново	Принято з пер. карт.	Прийшли з ин. кляс	Суспендовано	Виключено	Взяли перест. карти	Перейшли до ин. кляс	Померло	Число членів з кінцем місяця
Серпень 1914											
Вересень "											
Жовтень "											
Падолист "											
Грудень "											
Січень 1915											
Лютий "											
Март "											
Цьвітень "											
Май "											
Червень "											
Липень "		1									1
Серпень "	1										1
Вересень "	1										1
Жовтень "	1										1
Падолист "	1										1
Грудень "	1					1					
Січень 1916			1								1
Лютий "	1					1					
Март "			1								1
Цьвітень "	1										1
Май "	1										1
Червень "	1					1					
Липень "			1								1
Серпень "	1										1
Вересень "	1					1					
Жовтень "			1								1
Падолист "	1										1
Грудень "	1	1									2
Січень 1917	2										2
Лютий "	2	1									3
Март "	3										3
Цьвітень "	3				2						5
Май "	5										5
Червень "	5										5
Липень "	5	1									6
Серпень "	6							1			5
Вересень "	5			1							6
Разом		4	4	1	2	4		1			6

Кляса BB ($1500)

Місяць і рік	Число членів з початком місяця	Принято нових	Принято наново	Принято з пер. карт.	Прийшли з ин. кляс	Суспендовано	Виключено	Взяли перест. карти	Перейшли до ин. кляс	Померло	Число членів з кінцем місяця
Серпень 1914											
Вересень "											
Жовтень "											
Падолист "											
Грудень "											
Січень 1915											
Лютий "											
Март "					2						2
Цьвітень "	2										2
Май "	2				2						4
Червень "	4				1						5
Липень "	5	1			1						7
Серпень "	7	1			1						9
Вересень "	9										9
Жовтень "	9	2									11
Падолист "	11										11
Грудень "	11	2			1		2				12
Січень 1916	12	4									16
Лютий "	16	2		1				1			18
Март "	18	1			1						20
Цьвітень "	20	1									21
Май "	21					1					20
Червень "	20	3									23
Липень "	23	1									24
Серпень "	24	1				2					23
Вересень "	23	1	1			1					24
Жовтень "	24	1	1								26
Падолист "	26	1			1			1			27
Грудень "	27	3		1							31
Січень 1917	31				1						32
Лютий "	32				1						33
Март "	33				1	1					33
Цьвітень "	33	3									36
Май "	36	1			2	2					37
Червень "	37	2			2						41
Липень "	41	1									42
Серпень "	42					2					40
Вересень "	40	3				1					42
Разом		35	2	2	17	10	2	2			42

ЗАГАЛЬНИЙ РУХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА ПІСЛЯ КЛЯС

від 1. серпня 1914 р. до 30. вересня 1917 р., т. є. від послідної XIII. Головної Конвенції У. Н. Союза.

Принято нових членів:

Кляса A ($ 250)	537
Кляса AA ($ 500)	3915
Кляса B ($ 750)	153
Кляса C ($1000)	2763
Кляса BB ($1500)	35
Кляса CC ($2000)	4
Разом	7407

Принято наново:

Кляса A ($ 250)	43
Кляса AA ($ 500)	930
Кляса B ($ 750)	8
Кляса C ($1000)	2806
Кляса BB ($1500)	2
Кляса CC ($2000)	4
Разом	3793

Принято з переступними картами:

Кляса A ($ 250)	33
Кляса AA ($ 500)	429
Кляса B ($ 750)	11
Кляса C ($1000)	909
Кляса BB ($1500)	2
Кляса CC ($2000)	1
Разом	1385

Принято з иних кляс:

Кляса A ($ 250)	58
Кляса AA ($ 500)	663
Кляса B ($ 750)	15
Кляса C ($1000)	144
Кляса BB ($1500)	17
Кляса CC ($2000)	2
Разом	899

Суспендовано:

Кляса A ($ 250)	209
Кляса AA ($ 500)	3646
Кляса B ($ 750)	36
Кляса C ($1000)	14440
Кляса BB ($1500)	10
Кляса CC ($2000)	4
Разом	18345

Виключено:

Кляса A ($ 250)	22
Кляса AA ($ 500)	517
Кляса B ($ 750)	2
Кляса C ($1000)	2637
Кляса BB ($1500)	2
Кляса CC ($2000)	—
Разом	3180

Взяло переступні карти:

Кляса A ($ 250)	37
Кляса AA ($ 500)	475
Кляса B ($ 750)	9
Кляса C ($1000)	1025
Кляса BB ($1500)	2
Кляса CC ($2000)	1
Разом	1549

Перейшло до иних кляс:

Кляса A ($ 250)	14
Кляса AA ($ 500)	165
Кляса B ($ 750)	3
Кляса C ($1000)	717
Кляса BB ($1500)	—
Кляса CC ($2000)	—
Разом	899

Померло:

Кляса A ($ 250)	1
Кляса AA ($ 500)	49
Кляса B ($ 750)	—
Кляса C ($1000)	188
Кляса BB ($1500)	—
Кляса CC ($2000)	—
Разом	238

ЗІСТАВЛЕНЄ.

У всіх клясах принято:

Нових членів	7407
Наново	3793
З переступними картами	1385
З иних кляс	899
Разом	13484

У всіх клясах разом:

Суспендовано членів	18345
Виключено	3180
Взяло переступні карти	1549
Перейшло до иних кляс	899
Померло	238
Разом	24211

Дня 1. серпня 1914 У. Н. С. числив членів	20549
Від 1-го серпня 1914 р. до 30-го вересня 1917 прибуло членів	13484
Разом	34033
Від 1. серпня 1914 до 30. вересня 1917 убуло	24211
З днем 30. вересня 1917 У. Н. С. числив членів	9822

ВИКАЗ ЧЛЕНІВ З ДНЕМ 30. ВЕРЕСНЯ 1917 Р. ПІСЛЯ ВІКУ І ДАТИ ІХ ПРИНЯТЯ.

Вік і дата члена при вступі	1894	1895	1896	1897	1898	1899	1900	1901	1902	1903	1904	1905	1906	1907	1908	1909	1910	1911	1912	1913	1914	Чис. чл. до кінця 1914	1915	1916	1917	Всіх членів разом
18				1			1		1	5	1	2	6	7	9	15	13	15	34	40	62	212	45	110	21	368
19										6	1	4	4	4	2	10	18	18	18	25	28	138	30	80	40	288
20							2			4		4	3	7	12	26	7	20	21	41	37	185	47	112	40	384
21					1					3		5	6	4	6	15	16	27	31	38	40	195	49	109	48	401
22	2					1	2	1	3	6	2	1	1	9	18	19	19	16	33	48	42	223	67	174	94	558
23						1		1	3	6	1	6	8	7	12	13	27	22	40	51	42	242	66	143	74	525
24	1	1		2	2	2	2	1	3	6	4	10	6	14	12	21	31	39	45	72	51	323	73	142	84	622
25	1		1	1		3	3	2	2	9	1	10	7	16	31	28	20	32	58	59	56	341	64	133	76	614
26	2	1	2	1	1		1	3	5	5	4	10	6	15	18	31	40	24	37	69	54	329	65	163	54	611
27	1	1	2		1	4		4	2	4	1	5	11	8	18	16	22	30	30	46	47	254	74	146	69	543
28	2		2	1	2	3	3	3	6	6	3	7	5	7	15	18	28	26	36	61	55	289	67	163	83	602
29	1		2	3	2	2	2	1	4	7	2	3	8	8	15	21	19	26	34	59	59	280	61	114	80	535
30	2			1	4	1	5	3	4	3	2	5	2	7	16	18	15	19	30	47	54	234	61	147	89	531
31	2	1		2			1	1		5		7	2	7	8	14	5	14	16	40	28	154	34	77	62	327
32	1		1	2	1		3	2	7	5	1	3	4	5	8	10	14	13	19	49	31	181	42	102	65	390
33		1		1	3	1		1		5	2	1	1	1	6	11	9	12	15	19	26	114	44	68	43	269
34	1		1		2	1	1	2	4	1		4	1	3	5	14	9	7	9	12	24	101	31	102	49	283
35	2		2	1	2	3	1		2	7	3	4	1	3	7	7	11	14	21	28	18	135	31	92	45	303
36			1					1		2	2	4	1	6	8	11	6	6	9	21	16	96	27	71	62	256
37	2		2		2	2	1	2	1	1	3	3	2	5	5	5	12	8	13	21	13	103	13	58	43	217
38	2			1	2	1	1	1		9	2	1	5	6	8	16	6	7	14	23	18	122	29	64	33	248
39	1			1	1			2	2	2	3	2	1	6	4	11	10	7	7	13	8	81	15	47	28	171
40	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1			5	6	13	6	8	15	14	7	86	14	56	41	197
41					3		2				2			1	4	11	3	4	8	10	8	48	11	31	12	97
42						1	1	2	1	3	1	1			3	9	9	4	6	11	9	61	12	29	19	122
43			1			1		1	1	3	1	2	1		2	7	7	5	3	2	4	41	11	30	16	98
44	1					1		1	1	3	1				4	3	5	5	6	3	3	37	9	29	19	94
45										2			1		2	2			1	3		11	7	14	14	46
46																				2		2	12	17	4	25
47			1										1			1	1					4	3	12	7	26
48													1		1			2				4	3	9	8	24
49			1	1																		2		4	8	14
50															1							1	3	3	5	12
51																	1					1				1
52																					1	1				1
53																										
54																										
55																										
56																										
57																										
58																										
59																										
60																										
Разом	25	5	20	20	30	29	33	36	53	119	44	104	95	161	266	386	389	430	613	927	841	4626	1110	2651	1435	9822

ВИКАЗ ЧЛЕНІВ

з днем 30. вересня 1917 р. після кляс і їх теперішного віку.

Літ	$250	$500	$750	$1000	$1500	$2000	Разом членів	Загальна сума обезпечення
18	5	20	1	17			44	30.500
19	14	86	2	40	1		143	89.500
20	14	132	3	35			184	106.750
21	18	143	2	79			242	156.500
22	19	175	6	111	1		312	209.250
23	19	229	4	137	3		392	263.750
24	19	219	6	153	3		400	276.250
25	15	229	4	165		1	414	288.250
26	11	220	5	203	1		440	321.000
27	15	242	6	215	3		481	348.750
28	17	239	7	261	3	1	528	396.500
29	20	241	7	278	1	1	548	412.250
30	17	238	4	289	1		549	416.750
31	17	199	10	285	4	2	517	406.250
32	10	183	12	243	3		451	350.500
33	11	180	7	256	3		457	358.500
34	10	151	6	238			405	320.500
35	10	154	2	245	3		414	330.500
36	8	148	8	222	4		390	310.000
37	14	123	7	165	2		311	238.250
38	8	95	3	144	3		253	200.250
39	11	81	4	155	1		252	202.750
40	16	90	3	127	1	1	238	181.750
41	9	76	3	114			202	156.500
42	12	57	1	107			177	139.250
43	4	52	1	94			151	121.750
44	11	53	3	80			147	111.500
45	6	55	3	77			141	108.250
46	6	27	1	86			120	101.750
47	8	34	3	61			106	82.250
48	3	21		57			81	68.250
49	6	21	3	59			89	73.250
50	3	16		42			61	50.750
51		7		26			33	29.500
52	2	4		23			29	25.500
53		2		19			21	20.000
54				16			16	16.000
55		1		16			17	16.500
56				11			11	11.000
57				10			10	10.000
58		1		16			17	16.500
59		3		8			11	9.500

Літ	\$250	\$500	\$750	\$1000	\$1500	\$2000	Разом членів	Загальна сума обезпечення
60				5			5	5.000
61				4			4	4.000
62				2			2	2.000
63				1			1	1.000
64				1			1	1.000
65								
66								
67				1			1	1.000
68				1			1	1.000
69				1			1	1.000
70				1			1	1.000
Разом	388	4247	137	5002	42	6	9822	7,400.250

ЗІСТАВЛЕНЄ.

На клясу	A	\$ 250	є 388	членів, обезпечених на суму	97.000
„ „	AA	\$ 500	„ 4247	„ „ „ „	2,123.500
„ „	B	\$ 750	„ 137	„ „ „ „	102.750
„ „	C	\$1000	„ 5002	„ „ „ „	5,002.000
„ „	BB	\$1500	„ 42	„ „ „ „	63.000
„ „	CC	\$2000	„ 6	„ „ „ „	12.000
		Разом	9822	членів, обезпечених на суму	7,400.250

ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА

які померли в часі від 1. серпня 1914 до 30. вересня 1917.

Ч. пор.	Ч. від.	Імя і назвиско; дата приступленя до У. Н. Союза; дата смерти; місце походженя.
1	1	Льорчак Яков, приступив 1. марта 1895, † 7. лютого 1915, Поляни, Грибів, (Галичина).
2	1	Войтович Стефан, приступив 30. червня 1915, † 1-20 серпня 1916, Кункова, Горлиці, (Галичина).
3	1	Лучковець Антін, приступив 1. марта 1894, † 12. січня 1917, Камяня, Грибів (Галичина).
4	1	Полиняк Іван, приступив 31. серпня 1915, † 5. цьвітня 1917, Кункова, Новий Санч (Галичина).
5	2	Болтун Михайло І., приступив 29. марта 1907, † 26. жовтня 1914, Банківці, Унґвар (Угорщина).
6	2	Горощак Варвара Копча, пр. 28. лютого 1904, † 12. серпня 1916, Ростоки, Новий Санч (Гал.).
7	3	Хованець Андрій, пр. 23. мая 1903, † 31. липня 1914, Склярки, Горлиці, (Галичина).
8	3	Хиляк Юлія, пр. 23. жовтня 1912, † 29. падолиста 1914, Гладишів, Горлиці (Галичина).
9	4	Тарбай Марко, пр. 31. мая 1908, † 21. лютого 1915, Смерековець, Горлиці (Галичина).
10	4	Підлипчак Юлія, пр. 31. січня 1907, † 13 падолиста 1915, Смерековець, Горлиці (Галичина).
11	4	Підлипчак Петро, пр. 27. лютого 1914, † 16. цьвітня 1917, Джерзи Сіти, Н. Дж., (Злуч. Дер).
12	4	Сачко Іван, пр. 30. цьвітня 1914, † 1. мая 1917, Хлібичі лісні, Коломия (Галичина).
13	5	Чорняк Михайло, пр. 1. падолиста 1896, † 15. падолиста 1914, Ястреб, Шарош (Угорщина).
14	7	Бойчак Іван, пр. 30. вересня 1911, † 22. мая 1917, Луків, Лїско (Галичина).
15	8	Романович Григорій, пр. 31. січня 1917, † 3. цьвітня 1917, Надвірна, Надвірна (Галичина).
16	9	Столяр Николай, пр. 21. жовтня 1910, † 30. вересня 1914, Гільське ,Лїско (Галичина).
17	10	Мадзик Алексій, пр. 27. червня 1911, † 16. мая 1915, Бортне, Горлиці (Галичина).
18	10	Карляк Петро, пр. 28. вересня 1909, † 11. мая 1915, Новиця, Горлиці (Галичина).
19	10	Кріль Семан, пр. 12. січня 1909, † 22. жовтня 1915, Ожанні, Ланцут (Галичина).
20	10	Мотиль Прокоп, пр. 31. серпня 1915, † 25. червня 1916, Добровиця, Ярослав (Галичина).
21	10	Ціркот Федор, пр. 1. марта 1897, † 11. лютого 1917, Бортне, Горлиці (Галичина).
22	10	Качмар Яцко, пр. 31. мая 1903, † 1. серпня 1917, Бортне, Горлиці (Галичина).
23	11	Кантор Василь, пр. 22. серпня 1912, † 20. січня 1915, Тиханя, Кросно (Галичина).
24	12	Дроздович Никола, пр. 26. падолиста 1907, † 23. серпня 1915, Стежниця, Лїско (Галичина).
25	12	Михальчик Дмитро, пр. 28. червня 1910, † 15. цьвітня 1916, Ряби, Лїско (Галичина).
26	16	Плюта Тит, пр. 30. жовтня 1898, † 19. вересня 1914, Королева руська, Грибів (Галичина).
27	12	Лусік Маріянна, пр. 29. січня 1902, † 22. лютого 1917, Шимбарк, Горлиці (Галичина).
28	12	Никулич Іван, пр. 25. грудня 1910, † 7. цьвітня 1917, Колониці, Лїско (Галичина).
29	13	Дзигош Ізидор, пр. 10. липня 1904, † 29. цьвітня 1917, Климківка, Горлиці (Галичина).
30	15	Дудик Іван, пр. 18. падолиста 1914, † 10. січня 1916, Остань, Скалат (Галичина).
31	17	Секела (Фик) Анна, пр. 23. грудня 1898, † 23. січня 1916, Смільник, Лїско (Галичина).
32	18	Вислоцький Семан, пр. 5. лютого 1903, † 21. вересня 1915, Квятон, Гощлиці (Галичина).
33	18	Навроцька Стефанія, пр. 29. цьвітня 1913, † 2. вересня 1916, Солотвина, Новий Санч (Гал.).
34	19	Набережний Яцко, пр. 7. липня 1909, † 9 мая 1916, Ґурянка, Лїско (Галичина).
35	21	Павляк Петро, пр. 31. грудня 1913, † 27. серпня 1914, Мейфілд, Па. (Злучені Держави).
36	21	Адамяк Яков, пр. 28. лютого 1911, † 10. грудня 1914, Баниця, Грибів (Галичина).
37	22	Охрішко Іван, пр. 26. грудня 1912, † 26 серпня 1914, Деревні, Жовква (Галичина).
38	27	Живіцький Панько, пр. 26. мая 1899, † 15. падолиста 1914, Криниця, Новий Санч (Галичина).
39	27	Ґоцек Іван, пр. 19. червня, † 22. подолиста 1914, Порош, Лїско (Галичина).
40	28	Боївка Федор, пр. 6. серпня 1905, † 9. жовтня 1915, Яворник, Сянік (Галичина).
41	29	Вархол Петро, пр. 28. лютого 1910, † 27. жовтня 1914, Завадка рим., Сянок (Галичина).
42	30	Рабіцький Войтіх, пр. 21. червня 103, † 24. падолиста 1914, Воля Сенкова, Сянок (Галичина).
43	33	Щерба Матій, пр. 5. лютого 1905, † 16. серпня 1914, Полонна, Сянок (Галичина).
44	36	Кучмій Катерина, пр. 31. січня 1917, † 24. серпня 1917, Данилче, Рогатин (Галичина).
45	37	Головач Стефан, пр. 27. марта 1913, † 28. вересня 1914, Воля Міхова, Лїско (Галичина).
46	37	Нечесна Юлія, пр. 31. січня 1916, † 16. марта 1917, Різдвяни, Трембовля (Галичина).
47	38	Гривнак Афтанас, пр. 24. лютого 1911, † 26. марта 1916, Загутина, Сянок (Галичина).
48	38	Загаєвський Станислав, пр. 31. січня 1912, † 28. цьвітня 1917, Острова, Блона (Росія).
49	40	Забавський Фтадий, пр. 19. мая 1909, † 20. падолиста 1914, Ставиша, Грибів (Галичина).
50	32	Семан Марія, пр. 12. січня 1910, † 16. липня 1916, Полянське, Абауй (Угорщина).
51	43	Мута Григорій, пр. 20. марта 1907, † 14. червня 1915, Мохначка, Новий Санч (Галичина).
52	45	Шманда Теодор, пр. 29. цьвітня 1916, † 20. жовтня 1916, Ражнів, Броди (Галичина).
53	46	Стик Яків, пр. 30. червня 1914, † 30. липня 1914, Самара, Волянська (Росія).
54	46	Катренич Миколай, пр. 22. жовтня 1902, † 19. грудня 1914, Якубяни, Спиш (Угорщина).
55	47	Лесяк Григорій, пр. 24. падолиста 1909, † 13. марта 1917, Панилуїв, Лїско (Галичина).
56	49	Фарина Володимир, пр. 30. червня 1916, † 14. червня 1917, Миколаїв, Радехів (Галичина).
57	51	Вуйто Франко, пр. 15. лютого 1913, † 7. січня 1915, Малава, Доброміль (Галичина).
58	53	Варунок Григорій, пр. 23. липня 1909, † 22. 1917, Демянова, Рогатин (Галичина).
59	56	Серветник Дмитро, пр. 18. серпня 1911, † 12. вересня 1914, Замилє, Рогатин (Галичина).
60	56	Цюпа Стефан, пр. 21. цьвітня 1914, † 25. грудня 1914, Пискоровичі, Ярослав (Галичина).
61	57	Рикета Николай, пр. 27. мая 1913, † 9. жовтня 1915, Тисьмениця, Товмач (Галичина).
62	59	Бойко Дмитро, пр. 31. мая 1916, † 12. жовтня 1916, Негівці, Калуш (Галичина).
63	61	Цінгель Михайло (стар.), пр. 3. марта 1903, † 14. жовтня 1914, Мальгов, Землїн (Угорщина).
64	65	Матлага Михайло, пр. 24. вересня 1912, † 20. липня 1916, Далева, Сянок (Галичина).
65	66	Каніщак Михайло, пр. 24. січня 1905, † 10. серпня 1914, Джерзи Сіти, Н. Дж. (Злуч. Держави).
66	66	Павлик Андрей, пр. 10. жовтня 1903, † 1915, Бушковички, Перемишль (Галичина).
67	70	Подоляк Стефан, пр. 28. червня 1909, † 11. серпня 1915, Суґорів, Сянок (Галичина).
68	71	Юрковська Феина, пр. 25. липня 1913, † 19. мая 1915, Репед, Сянок (Галичина).
69	71	Стець Ксеня, пр. 25. липня 1913, † 23. грудня 1915, Щавне, Сянок (Галичина).
70	75	Варян Филип, пр. 24. січня 1898, † 14. жовтня 1914, Реґетів нижний, Горлиці (Галичина).
71	76	Лабанович Франко, пр. 31. січня 1910, † 25. жовтня 1914, Романівка, Тарнопіль (Галичина).
72	76	Фентон Афтан, пр. 4. мая 1904, † 22. лютого 1915, Семошова, Сянок (Галичина).
73	76	Савка Стефан, пр. 21. січня 1913, † 1. січня 1917, Оприлівці, Збараж (Галичина).
74	76	Ониськів Гнат, пр. 18. лютого 1913, † 8. січня 1917, Демаморич, Тернопіль (Галичина).
75	78	Курий Семен, пр. 19. мая 1910, † 2. серпня 1914, Санесфорд, Па. (Злучені Держави).
76	78	Полянський Михаїл (стар.), пр. 6. серпня 1900, † 6. жовтня 1914, Репедь, Сянок (Галичина).
77	78	Завойський Фанко, пр. 31. січня 1917, † 24. вересня 1917, Кролік Волоський, Сянок (Галичина).
78	79	Ґоржковський Антін, пр. 2. жовтня 1903, † 26. лютого 1917, Сянок, Сянок (Галичина).
79	81	Гацакура Панько, пр. 29. січня 1913, † 9. грудня 1914, Зарваниця, Підгайці (Галичина).
80	81	Дурдела Никола, пр. 19. липня 1903, † 8. червня 1916, Вишнївчик, Підгайці (Галичина).
81	81	Козуб Олекса, пр. 19. липня 1903, † 27. марта 1917, Романове, Збараж (Галичина).
82	86	Петрик Гнат, пр. 24. цьвітня 1898, † 1. лютого 1916, Новосілки, Лїско (Галичина).
83	86	Добошинський Петро, пр. 28. лютого 1911, †22. грудня 1916, Олігне, Польське Корол. (Росія).
84	87	Окаль Гнат, пр. 17. грудня 1905, † 23. липня 1917, Лупків, Лїско (Галичина).
85	89	Сухеняк Тимко, пр. 23. цьвітня 1901, † 29. липня 1916, Мохначка, Новий Санч (Галичина).
86	90	Пициляк Панталемон, пр. 27. мая 1908, † 5. серпня 1914, Рихвалд, Горлиці (Галичина).
87	91	Фарило Дмитро, пр. 19. червня 1912, † 30. падолиста 1914, Стара Ропа, Старий Самбір (Гал.).
88	91	Шнук Марія, пр. 13. жовтня 1911, † 3. грудня 1915, Зорстовичі, Перемишль (Галичина).
89	92	Присяжник Василь, пр. 26. червня 1909, † 26. вересня 1914, Синоговка, Збараж (Галичина).
90	94	Пішко Іван, пр. 28. липня 1908, † 16. цьвітня 1915, Морохів, Сянок (Галичина).
91	99	Австра Йосиф, пр. 19. червня 1909, † 20. жовтня 1914, Кальварія, Кальварія (Росія).
92	99	Цигаровський Михаїл, пр. 24. вересня 1908, † 9. січня 1915, Раславіщи, Лїско (Галичина).
93	99	Кічировський Войцех, пр. 26. падолиста 1908, † 20. цьвітня 1915, Дембна, Сянок (Галичина).
94	99	Драбич Юрій, пр. 28. цьвітня 1910, † 17. мая 1915, Дірна, Турка (Галичина).
95	99	Папуга Іван, пр. 23. червня 1908, † 15. липня 1915, Шаврів, Бережани (Галичина).
96	102	Стебельський Михаїл, пр. 3. жовтня 1905, † 15. липня 1916, Березів, Старий Самбір (Галичина).
97	102	Кушнїр Теодор, пр. 31. жовтня 1916, † 31. мая 1917, Боске, Сянок (Галичина).
98	102	Паламар Петро, пр. 19. марта 1913, † 6. червня 1917, Позначка, Скалат (Галичина).
99	104	Ґеба Ксеня, пр. 28. серпня 1914, † 3. падолиста 1915, Черче, Рогатин (Галичина).
100	104	Шкурат Кузьма, пр. 26. марта 1910, † 22. грудня 1915, Бортне, Горлиці (Галичина).
101	104	Дребот Теодор, пр. 31. січня 1916, † 9. марта 1916, Ломна, Турка (Галичина).
102	104	Савчук Катерина, пр. 29. жовтня 1907, † 1915, Бражев стар., Самбір (Галичина).
103	104	Корчинський Теодор, пр. 31. марта 1916, † 4. червня 1917, Любша, Рогатин (Галичина).
104	106	Гойсак Антін, пр. 29. серпня 1910, † 6. марта 1915, Дишаві, Стрий (Галичина).
105	106	Гошовський Николай, пр. 29. серпня 1912, † 28. мая 1916, Ґузїв старий, Долина (Галичина).
106	106	Долоішицький Михайло, пр. 23. мая 1910, † 29. липня 1916, Сохорів дол., Сянік Галичина).
107	112	Горонь Марія, пр. 26. падолиста 1907, † 22. цьвітня 1916, Ляшки мур., Старий Самбір (Гал).
108	117	Павловський Іван, пр. 30. липня 1913, † 12. лютого 1915, Струсів, Трембовля (Галичина).
109	117	Богайчук Михайло, пр. 30. вересня 1908, † 19. марта 1915, Тисьмениця, Товмач (Галичина).
110	121	Колтко Іван, пр. 29. жовтня 1906, † 14. серпня 1914, Давид, Землїн (Угорщина).
111	122	Ґрафик Емма, пр. 29. червня 1907, † 6. серпня 1914, Матяшівці, Землїн (Угорщина).
112	124	Лось Михайло, пр. 26. вересня 1913, † 9. жовтня 1914, Повхва, Перемишль (Галичина).
113	128	Коцур Василь, пр. 30. падолиста 1910, † 11. лютого 1916, Висівська гута, Горлиці (Галичина).
114	131	Ґома Ева, пр. 20. вересня 1912, † 16. вересня 1914, Гронське, Шарош (Угорщина).
115	132	Яськів Василь, пр. 30. грудня 1910, † 12. марта 1917, Гумниска, Камінка Струмілова (Галичина).
116	133	Яблонська Теодозія, пр. 27. січня 1909, † 6. лютого 1915, Стриївка, Збараж (Галичина).
117	135	Іваніцький Василь, пр. 12. грудня 1906, † 19. мая 1917, Середне Село, Лїско (Галичина).
118	186	Венґрин Дмитро, пр. 27. жовтня 1913, † 30. січня 915, Воля П., Сянок (Галичина).
119	189	Буряк Андрей, пр. 29. липня 1906, † 25. липня 1914, Вороблик Шлях., Сянок (Галичина).
120	139	Палиця Йосиф, пр. 29. липня 1906, † 6. серпня 1914, Вороблик Шлях., Сянок (Галичина).
121	140	Ґорнік Юрко, пр. 26. січня 1912, † 1914, Ґорнік, Шошіці (Хорватія).
122	142	Костич Іван, пр. 28. вересня 1909, † 23. січня 1917, Посада Ясельська, Сянок (Галичина).
123	144	Зубрицький Адам, пр. 19. падолиста 1906, † 28. падолиста 1914, Тисьмениця, Товмач (Гал.).
124	145	Бойців Прокоп, пр. 22. вересня 1909, † 18. цьвітня 1916, Марківці, Товмач (Галичина).
125	147	Дверницький Адам, пр. 27. лютого 1915, † у вересни 1917, Львів (Галичина).
126	149	Свободзян Іван, пр. 19. червня 1911, † 9. грудня 1915, Сущин, Тернопіль (Галичина).
127	155	Гаврилко Стефан, пр. 26. грудня 1913, † 31. січня 1916, Угорці, Лїско (Галичина).
128	160	Чопик Калина, пр. 25. червня 1914, † 23. серпня 1914, Помоняти, Рогатин (Галичина).
129	160	Варварчин Анна, пр. 23. серпня 1912, † 1915, Дички, Рогатин (Галичина).
130	160	Сміховський Антоній, пр. 28. лютого 1917, † 27. мая 1917, Кобзани, Радом (Росія).
131	162	Мулик Іван, пр. 27. падолиста 1914, † 9. грудня 1914, Бачів, Перемишляни (Галичина).
132	162	Низинкевич Петро, пр. 30. марта 1911, † 30. серпня 1916, Лупінка, Балигород (Галичина).
133	163	Циган Михайло, пр. 14. мая 1908, † 15. вересня 1914, Солинка, Лїско (Галичина).
134	168	Маслїй Паранька, пр. 30. падолиста 1915, † 13. січня 1917, Черче, Рогатин (Галичина).
135	170	Милянович Марія, пр. 31. липня 1915, † 15. серпня 1915, Майдан, Калуш (Галичина).
136	173	Ляш Анна, пр. 26 падолиста 1907, † 20. серпня 1917, Байорваґас, Шарош (Угорщина).
137	174	Захарків Іван, пр. 24. грудня 1910, † 1. жовтня 1915, Заднишівка, Скалат (Галичина).
138	175	Кміцінський Василь, пр. 24. цьвітня 1908, † 1. падолиста 1914, Буківці, Сянок (Галичина).
139	179	Волф Еміль, пр. 28. лютого 1911, † 29. липня 1915, Острова, Моравія (Моравія).
140	186	Рихель Олекса, пр. 20. жовтня 1899, † 28. червня 1915, Городок, Лїско (Галичина).
141	186	Якубишин Анна (стар.), пр. 20. жовтня 1908, † 3. марта 1917, Марґіт Фаля, Лспіш (Угорщина).
142	191	Гнатів Ігнатій, пр. 25. лютого 1913, † 28. вересня 1914, Гайворонка, Підгайці (Галичина).
143	191	Цимбала Василь, пр. 3. вересня 1908, † 26. лютого 1916, Прислїп, Горлиці (Галичина).
144	195	Михальчик Михайло, пр. 26. грудня 1909, † 27. марта 1915, Ряба, Лїско (Галичина.
145	195	Ґобляк Теодор, пр. 22. цьвітня 1912, † 27. жовтня 1917, Бальниця, Лїско (Галичина).
146	200	Харишин Анна, пр. 27. лютого 1915, † 29. падолиста 1915, Різдвяни, Теребовля (Галичина).
147	200	Лїбер Теодор, пр. 27. мая 1913, † 30. марта 1916, Черче, Рогатин (Галичина).
148	203	Пиля Михайло, пр. 5. жовтня 1908, † 24. марта 1915, Марямполь, Горлиці (Галичина).
149	208	Гован Кароль, пр. 24. вересня 1913, † 20. серпня 1914, Седличе, Шарош (Угорщина).
150	208	Барбарич Павло, пр. 25. грудня 1910, † 21. вересня 1914, Есена, Унґвар (Угорщина).
151	209	Ґец Михайло, пр. 6. падолиста 1908, † 24. серпня 1914, Виски, Сянок (Галичина).
152	209	Ґінда Михайло (стар.), пр. 21. грудня 1903, † 4. липня 1915, Виски, Сянок (Галичина).
153	209	Місяк Пелягія, пр. 17. грудня 1913, † 18. жовтня 1916, Тереберґ, Шарош (Угорщина).
154	212	Валько Стефан, пр. 12. грудня 1908, † 25. падолиста 1914, Гомборк, Шарош (Угорщина).
155	212	Нємчик Андрій, пр. 12. падолиста 1908, † 13. серпня 1914, Дуброва, Спиж (Угорщина).
156	213	Майка Войтїх, пр. 30. цьвітня 1917, † 12. червня 1917, Бахож, Березів (Галичина).
157	213	Кладко Василь, пр. 29. липня 1910, † 9. вересня 1917, Старе Село, Бібрка (Галичина).
158	217	Іванців Іван, пр. 29. серпня 1912, † 9. марта 1916, Путятинці, Рогатин (Галичина).
159	217	Цибух Онуфрий, пр. 31. грудня 1915, † 20. марта 1916, Насташин, Рогатин (Галичина).
160	217	Кучмій Николай, пр. 18. грудня 1908, † 31. липня 1916, Путятинці, Рогатин (Галичина).
161	217	Музичка Андрей, пр. 27. лютого 1914, † 23. цьвітня 1917, Пуків, Рогатин (Галичина).
162	218	Марціняк Михайло, пр. 28. червня 1912, † 23. вересня 1915, Филяновці, Тарнів (Галичина).
163	213	Язвінський Іван, пр. 28. падолиста 1908, † 15. цьвітня 1915, Григорів, Рогатин (Галичина).
164	218	Ґіль Григорій, пр. 31. мая 1917, † 31. липня 1917, Новосілки Кардинальські, Рава Руська (Гал.)
165	218	Курчицький Николай, пр. 27. марта 1913, † 17. серпня 1917, Канчуки, Старий Самбір (Галичина).
166	220	Станько Іван, пр. 31. липня 1911, † 15. мая 1917, Вишатичі, Перемишль (Галичина).
166	221	Панько Стефан, пр. 31. січня 1912, † 7. падолиста 1914, Долина, Долина (Галичина).
168	221	Бабух Олекса, пр. 29. липня 1914, † 23. червня 1916, Гологори, Золочів (Галичина).
169	221	Мотало Петро, пр. 29. мая 1909, † 11. вересня 1916, Глубичок вел., Тарнопіль (Галичин)а.
170	221	Дубас Дмитро, пр. 30. цьвітня 1915, † 6. жовтня 1916, Гологори, Золочів (Галичина).
171	225	Іваницук Іван, пр. 28. жовтня 1912, † 21. серпня 1915, Слобідка лїсна, Коломия (Галичина).
177	225	Музика Петро, пр. 28. падолиста 1913, † 20. марта 1916, Вороблевичі, Дрогобич (Галичина).
173	228	Феценко Фемія, пр. 15. січня 1909, † 21. лютого 1915, Ставиша, Грибів (Галичина).
174	229	Лесанич Михайло, пр. 29. серпня 1912, † жовтня 1914, Надбережна, Унґвар (Угорщина).
175	229	Поточняк Катерина, пр. 30. вересня 1914, † 18. серпня 1915, Добрянка, Добромиль (Галичина).
176	233	Концур Дмитро, пр. 10. мая 1911, † 26. цьвітня 1915, Богородчани (Галичина).
177	233	Латишевський Семен, пр. 10. мая 1911, † 25. січня 1916, Богородчани (Галичина).
178	233	Квасняк Дмитро, пр. 29. цьвітня 1910, † 23. січня 1917, Богородчани (Галичина).
179	235	Лико Семен, пр. 31. липня 1915, † 6. серпня 1915, Беско, Сянік (Галичина).
180	245	Ґомбош Іван, пр. 29. жовтня 1906, † 18. падолиста 1915, Тарона, Землїн (Угорщина).
181	246	Андрець Михайло, пр. 11. жовтня 1903, † 19. лютого 1917, Беско, Сянок (Галичина).
182	251	Чипіль Николай, пр. 26. серпня 1912, † 20. цьвітня 1917, Сушиця вижна, Самбір (Галичина).
183	254	Роман Стефан, пр. 23. падолиста 1906, † 1915, Сянїчок, Сянок (Галичина).
184	254	Явін Дмитро, пр. 23. падолиста 1906, † 20. червня 1916, Сянїчок, Сянік (Галичина).
185	255	Ковальчик Іван, пр. 25. мая 1910, † 23. марта 1915, Торчиновичі, Самбір (Галичина).
186	255	Булїй Васько, пр. 31. марта 1916, † 18. серпня 1917, Торчиновичі, Самбір (Галичина).
187	259	Цван Катерина, пр. 28. червня 1913, † 30. марта 1917, Бережава, Добромиль (Галичина).
188	261	Чієвара Марія, пр. 26. грудня 1909, † 28. мая 1915, Козань, Шарош (Угорщина).
189	261	Хлєбак Зузанна, пр. 26. грудня 1909, † 8. грудня 1915, Убраз, Унґвар (Угорщина).
190	267	Берецька Марія, пр. 12. січня 1910, † 19. серпня 1914, Бубларка, Шарош (Угорщина).
191	273	Коцюба Олекса, пр. 28. червня 1910, † 21. вересня 1914, Ропенька, Лїско (Галичина).
192	276	Бурчик Іван, пр. 31. грудня 1915, † 1. липня 1916, Заршин, Сянок (Галичина).
193	277	Веселик Павло, пр. 29. червня 1912, † 18. серпня 1915, Прошова, Тарнопіль (Галичина).
194	278	Кертичак Николай, пр. 29. марта 1912, † 21. лютого 1915, Лютовиска, Лїско (Галичина).
195	278	Гавришків Николай, пр. 30. липня 1912, † 7. цьвітня 1917, Пиняки, Броди (Галичина).
196	288	Крокош Петро, пр. 31. жовтня 1910, † 24. жовтня 1915, Дмуховець, Бережани (Галичина).
197	291	Феціца Орест, пр. 7. вересня 1902, † 1. вересня 1917, Ганьчова, Горлиці (Галичина).
198	292	Корнак Марія, пр. 29. мая 1915, † 20. цьвітня 1916, Ярослав (Галичина).
199	292	Корчало Василь, пр. 30. червня 1916, † 21. жовтня 1916, Зборів (Галичина).
200	292	Убогій Дмитро, пр. 26. червня 1914, † 1. лютого 1917, Берездівці, Бібрка (Галичина).
201	292	Лютик Дмитро, пр. 30. червня 1915, † 7. серпня 1917, Космач, Буковина.
202	294	Гутник Юрко, пр. 30. падолиста 1910, † 1914, Смерек, Лїско (Галичина).
203	296	Лобур Семко, пр. 30. серпня 1912, † 6. грудня 1916, Гарбузів, Зборів (Галичина).
204	300	Липка Тимко, пр. 30. цьвітня 1913, † 1. жовтня 1916, Воля Матисова, Лїско (Галичина).
205	301	Брилєвський Петро, пр. 14. жовтня 1911, † 28. падолиста 1914, Середпільці, Камінка (Гал.).
206	301	Кондратюк Роман, пр. 30. марта 1911, † 4. мая 1915, Синьків, Камінка (Галичина).
207	301	Зохнюк Стефан, пр. 25. мая 1911, † 3. вересня 1915, Кустин, Броди (Галичина).
208	301	Зіньчук Марко, пр. 22. цьвітня 1912, † 17. падолиста 1916, Хмільно, Броди (Галичина).
209	303	Ґлух Мартин, пр. 18. червня 1905, † 13. січня 1915, Фастівка, Скалат (Галичина).
210	305	Фільовяк Юрко, пр. 20. падолиста 1911, † 29. мая 1917, Середне Село, Лїско (Галичина).
211	305	Гряділь Ілько, пр. 21. вересня 1907, † 7. серпня 1917, Торуйфалу, Мармарош (Угорщина).
212	313	Клїтус Елисавета, пр. 16. вересня 1913, † 25. падолиста 1914, Малаторон, Землїн (Угорщина).
213	318	Супера Катерина, пр. 24. цьвітня 1912 † 30. падолиста 1915, Тарнова, Лїско (Галичина).
214	318	Заприлюк Зофія, пр. 31. липня 1916, † 1. марта 1917, Станїславчик, Радехів (Галичина).
215	325	Мороз Михайло, пр. 18. липня 1912, † 25. жовтня 1914, Чабаши, Землїн (Угорщина).
216	330	Коротнїцький Яким, пр. 13. червня 1913, † 12. червня 1916, Носів, Підгайці (Галичина).
217	330	Микітка Василь, пр. 21. серпня 1913, † 19. липня 1916, Заланів, Рогатин (Галичина).
218	332	Кміта Вавро, пр. 22. липня 1913, † 23. вересня 1914, Познанка, Скалат (Галичина).
219	338	Волощук Онуфрий, пр. 62. червня 1913, † 2. лютого 1915, Тисьмениця, Товмач (Галичина).
220	338	Козюра Іван, пр. 30. червня 1914, † 30. падолиста 1915, Батятичі, Жовква (Галичина).
221	338	Мулик Юрко, пр. 7. липня 1909, † 13. марта 1917, Панишів, Лїско (Галичина).
222	342	Бабяк Василь, пр. 27. червня 1914, † 17. січня 1916, Ольхівці, Сянок (Галичина).
223	342	Худоба Михайло, пр. 25. грудня 1911, † 30. марта 1917, Лукавиця, Лїско (Галичина).
224	342	Ґінда Анна, пр. 29. падолиста 1916, † 5. вересня 1917, Побідна, Сянок (Галичина).
225	350	Кошлейчук Неопіля, пр. 29. мая 1914, † 19. вересня 1917, Хартонівці, Заліщики (Галичина).
226	360	Ференц Іван, пр. 30. жовтня 1915, † 5. цьвітня 1917, Перемишль (Галичина).
227	363	Кліщ Стефан, пр. 4. вересня 1913, † 13. марта 1915, Серники серед., Рогатин (Галичина).
228	364	Курляк Григорій, пр. 21. цьвітня 1916, † 21. жовтня 1916, Мости великі (Галичина).
229	366	Кріль Кость, пр. 20. вересня 1913, † 29. падолиста 1914, Березовець, Лїско (Галичина).
230	369	Дибич Гилько, пр. 29. червня 1914, † 8. січня 1915, Тернова, Турка (Галичина).
231	369	Клим Теодор, пр. 26. лютого 1914, † 6. цьвітня 1915, Тернова вижна, Турка (Галичина).
232	373	Телефач Марія, пр. 28. падолиста 1913, † 7. мая 1916, Пасен, Новий Санч (Галичина).
233	379	Лобойко Михайло, пр. 26. січня 1914, † 20. цьвітня 1916, Дашава, Стрий (Галичина).
234	380	Калїнчак Василь, пр. 28. січня 1914, † 17. липня 1915, Ґрозьова, Добромиль (Галичина).
235	381	Колесар Ілько, пр. 25. лютого 1914, † 28. падолиста 1915, Чабіня, Землїн (Угорщина).
236	391	Мацик Семен, пр. 23. мая 1914, † 15. цьвітня 1916, Зендрова, Дукля (Галичина).
237	392	Талярський Станислав, пр. 25. мая 1914, † 7. серпня 1914, Касевіч, Остра Лука (Росія).
238	402	Сумер Йосиф, пр. 24. жовтня 1914, † 23. лютого 1916, Бурштин, Рогатин (Галичина).

(Дальше буде).

Родимці! Вступайте громадно в члени Українського Народного Союза!

Читайте „Свободу" і приєднуйте їй нових передплатників!

КОЛИ КОМУ ТЯЖКО намовити несьвідомого Українця до читаня своєї ґазети, то се не повинно знеохочувати чесних Українцїв від дальшої аґітації. А от редактори не знеохочують ся писати, хоч часто за їх працю їх ще й лають. Спільна праця всїх людий доброї волї мусить колись увінчати ся успіхом. Тому намовляйте кождого до передплати на „Свободу".

Купуйте Календар У. Н. Союза. Коштує 50 цен. разом з пересилкою.